

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcji nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie

e. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 15 października b. r. do l. 89.984 w przedmiocie wydanego przez e. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zakazu wprowadzania do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa była rogatego z niektórych obszarów państwa niemieckiego, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru „Gazety Lwowskiej“.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 października.

Pomimo wszelkich zaprzeczeń, w prasie nie nastają pogłoski o przygotowywaniu się przesileniu rządowemu we Włoszech. Trudności, jakie margrabia Rudini miał przy obsadzeniu posady gubernatora Erytrei i stanowiska ministra sprawiedliwości, opróżnionego przez śmierć senatora Costy, — dały pierwszy impuls do rozszerzania tych wieści: w ostatnich dniach przybyły jednak przeciwnikom obecnego gabinetu we Włoszech nowe argumenty, z których korzystają pilnie, aby wewnętrzna sytuacja polityczna w państwie włoskim przedstawić w świetle niepewnym. Pominąwszy już kwestję podatku dochodowego, która wśród zamożniejszej ludności miejskiej w całych Włoszech wywołała silne niezadowolenie i ruch ogólny, a w Rzymie doprowadziła do znanych i krwawo zakończonych ekscesów, — najważniejszym w obecnej chwili powodem walki przeciw gabinetowi Rudiniego i źródłem pogłosek o niepewności sytuacji politycznej w Rzymie, jest stanowisko, jakie margrabia Rudini zajął w

ostatnich czasach wobec Kościoła i stowarzyszeń katolickich.

Oto mianowicie Rudini miał wydać w dniach 18, 27 i 30 września oraz w dniach 7 i 8 października ogółem aż pięć poufnych rozporządzeń do prefektów, zwracających się z niebywałą ostrością przeciw rzekomej agitacji klerikalnej we Włoszech. W pierwszym z tych reskryptów Rudini zaleca prefektom ogólnikowo, aby nie ścierpieli żadnych stronnicych agitacji przeciw istniejącemu porządkowi państwowemu i surowo je zwalczali; w drugim wymienia już wyraźnie stronnictwo katolickie jako groźne dla państwa i nakazuje rozłożyć baczna uwagę nad kościołami, albowiem rząd przekonał się, że świątynie służą katolikom od pewnego czasu za pole do urządzania politycznych zgromadzeń i demonstracji; w trzecim reskrypcie przypomina Rudini orzeczenia najwyższego sądu rzymskiego z dnia 23 marca i 10 lipca b. r., według których o wszelkich zebraniach w kościołach odbywających się nie w celach nabożeństwa należy w odpowiednim terminie zawiadomić miejscową policję; czwarty reskrypt, nakazuje, aby nawet prywatne zaproszenia na podobne zebrania podlegały nadzorowi policyjnemu, a zarazem potępia te zebrania jako zamęczające porządek publiczny, w piątym wreszcie okólniku piętnuje Rudini niektóre uchwały tego rodzaju zebrań jako nierozsądne i karygodne. — Nie potrzeba dodawać, że okólniki te, inaugurujące nową walkę wyznaniową we Włoszech, nie pozostały już dotychczas bez owoców: w Brescyi i Fiorenicy miały się odbyć w kościołach zebrania w sprawie dozorów kościelnych, ale władze zgromadzeń tych zabroniły.

Nagle ta zmiana frontu ze strony margr. Rudiniego wydaje się tem dziwniejszą, że poprzednio widoczne były usiłowania premiera włoskiego, aby stosunek Kwirynału z Watykanem ukształtować o ile możności pomyślniej, a postępowanie to spotykało się zewsząd z ogólnym uznaniem. To też „Osservatore Romano“, organ Watykanu, pisząc o wspomnianych okólnikach zaznacza z ironią, że margr. Rudini potrzebował dwóch lat namysłu zanim spostrzegł niebezpieczeństwo ze strony kler-

rykalizmu. Sprzeczność pomiędzy dotychczasowym a obecnym stanowiskiem gabinetu, miała jednak inny jeszcze bezpośredni skutek. Oto jeden z członków gabinetu, minister robót publicznych Prinelli złożył niedawno wizytę kardynałowi Ferrari, którego organ Rudiniego „Italia“, nazywa: najbardziej czynnym nieprzejednanym i fanatycznym z włoskich biskupów. P. Prinelli składając tę wizytę, wiedział już, a przynajmniej wiedzieć był powinien, o reskryptach margr. Rudiniego, pomimo wszelkich zatem tłumaczeń się z jego strony, przedstawiając ten krok jego jako rodzaj demonstracji przeciw prezesowi gabinetu. To właśnie zajęcie stało się też bezpośrednim powodem owych pogłosek o przesileniu ministeryalnym.

Margr. Rudini w zmientonych stosunkach zapewne nie byłby od tego, aby miejsce p. Prinelli lub nawet kilku innych członków swego gabinetu zastąpić nowymi siłami. W szczególności ma mu zależeć na pozyskaniu obecnego prezydenta Izby posłów p. Zanardelli, — a jeżeliby twierdzenie to odpowiadało rzeczywistości, tkwiłby w tem klucz do rozwiązania zagadki owego nagłego zwrotu przeciw „klerikalizmowi“. Zanardelli, znany jest bowiem z wybitnie antyklerykalnych zapatrywań, — jest on zaś przywódcą, znacznego stronnictwa w Izbie, a w ostatnich czasach niedwuznacznie okazywał niezadowolenie z polityki Rudiniego. Chodziło zatem o to, aby go przejechać — i zjadł owe okólniki; być może nawet, iż Zanardelli zostanie ministrem — porozumienie bowiem między nim a Rudinim miało przyjść już do skutku. — To jednak nie dowodzi jeszcze, jakoby na nowej walce kulturalnej miały wyjść dobrze Włochy, a nie stanowi nawet rękojmi, czy margr. Rudini mimo wszystko zdoła obronić się opozycyji, do której każdej chwili przylączyć się może w zbierającym się w przyszłym miesiącu parlamencie, potężna grupa piemontekich posłów z Giolittim na czele. Giolitti obecnie wprawdzie mileży i nawet zupełnie cofnął się na drugi plan, — przewidują jednak ogólnie, że ambitny ten a swego czasu głośny następca Crispiego, którego Rudini nie umiał sobie zjednać, w odpowiedniej

chwili wystąpi przeciw niemu z otwartą przyłbicą.

Rada Państwa.

Wiedeń, 14 października.

(Korespondencja „Gazety Lwowskiej“).

Po tygodniu nieobecności w Wiedniu przewodniczył dziś obradom Izby poselskiej znowu Prezydent Kathrein; posiedzenie zajął o godz. 11 min. 10, powitany przez lewicę ironicznymi brawami i oklaskami.

Od Rządu wniesiono projekt ustawy o obowiązkowej asekuracji od ognia.

Prezydent ustępuje miejsca Wiceprezydentowi Abrahamowiczowi, aby mógł *ex presidio* odpowiedzieć na onegdajsze zapytanie pos. Russa, wczoraj w innej formie powtórzony, dotyczące się opóźnionego rozdania sprawozdania deputacji kwotowych.

Wiceprezydent Abrahamowicz zaznacza, że gdy odpowiedź na zapytanie owo zapowiedział na dziś, lewica przyjęła zapowiedź tę śmiechem szyderskim, bo zdawało się jej, że zapytany jest w kłopot i nie wie, co odpowiedzieć. (Tak jest! tak jest! z lewicy). Tak nie jest! — mówi Wiceprez. — Odkładając odpowiedź na dziś, uczyniłem to w tym tylko celu, aby dowiedzieć się autentycznie, czy pos. Russ jako członek austriackiej deputacji kwotowej był obecny na jej posiedzeniu ostatnim. Otóż pos. Russ był obecny, a więc też wie, co deputacja uchwaliła o wydrukowaniu i rozdaniu sprawozdania swego. Wiedząc zaś, powinien był nie pytać mnie, zwłaszcza gdy deputacja postanowiła była zachować uchwałę swą w tajemnicy. Rzeczywiście sprawozdanie jest wydrukowane już od końca maja r. b., a nie było można rozdać na sesji poprzedniej, bo ta już dnia 2 czerwca zamknięta została. Obecnie zaś ze względu na nową sesję trzeba było sporządzić nową okładkę na sprawozdanie i dlatego rozdanie opóźniło się o dzień jeden.

ABGAR-SOŁTAN.

NEA

II.

(Ciąg dalszy).

Nagle nadzwyczajnym wysiłkiem woli opanował wzruszenie, kły z oczu znikły, tylko w zamian nich zatlił się jakiś niezwykły płomień w źrenicach; twarz mu znowu przybladła; oddech miał przyspieszony. Chwyłając powietrze do płuc, zaczął mówić pospiesznie z widoczną trudnością:

— Wiktor zawsze żartuje ze mnie... Ale przed Ludwisem nie masz co żartować. On mnie zrozumie, bo on nie jest taki, jak ty, lub Julo, lub Wacjo, co oprócz psa i konia nie na świecie nie lubicie i nie rozumiecie.

— Co mam lubić? Drukowane bzdurstwa? — przerwał mu Wiktor. — To dobre dla mieszczuchów, ale nie dla szlachcica.

— A przecież Zygmunt Krasinski, ze sławnego, senatorskiego rodu pochodził i był prawdziwym hrabią, a przy tem był poeta, sławnym poetą... I ja chcę być poetą i nim będę, choć się ze mnie Wiktor będzie wyśmiewał.

Zamilkł, tak się wysilił na te słowa, wypowiedziane z nadzwyczajnym zapamiętaniem. Spojrzał w około z niepokojem, badając, jakie te słowa, wypływające z najgłębszej tajni młodej jego duszy, zrobiły na otaczających wrażenie. Wszyscy milczeli, w głębokich my-

ślach pograżeni, nawet Wiktor nie próbował dalej dokucać bratu. Pani Matylda siedziała, pochyliwszy głowę; jakaś ciężka troska wyzierała z jej przejrzytych oczu. Nagle wstała, z właściwą sobie gwałtownością ruchów zbliżyła się do Olesia i całując go namiętnie w czoło, rzekła:

— Moje najdroższe dziecko, będziesz, czem zechcesz być... tylko teraz musisz uważać, musisz swoje zdrowie całkiem poprawić... Wszak poeta musi tak samo ciężko pracować, jak każdy artysta... A na to, żeby pracować ciężko, trzeba mieć silne zdrowie i nerwy stalowe.

Później, zwróciwszy się do Wiktora, do dała stanowczym głosem:

— Jeszcze raz rozkazuję ci Wiktorze, abys mi nigdy, pod żadnym warunkiem nie dokucał bratu, on jest bardzo delikatny i twoje stajenne żarty drażnią jego rozstrojone niestety nerwy.

Zyczeniu pani Matyldy nikt nie śmiał się opierać, zgoda zapanowała między braćmi i rozmowa przeszła na zupełnie obojętne tory. Ludwik opowiadał o wrażeniach, jakich w czasie swej podróży doznał; chłopcy mu za to zdawali sprawę z tego, co zaszło w życiu towarzyskiem podczas jego nieobecności. Panna Justyna, która powoli i ostrożnie wnieśliła się do ogólnej rozmowy, z wielkim zainteresowaniem wypytowała Ludwika o to, co widział w czasie swej bytności w Częstochowie i nie mogła mu tego darować, że do Wilna nie dojechał, pomodlić się w Ostrej Bramie.

Jakkolwiek Poleskiemu miły był obecny pobyt we Lwowie, jednak spieszył się bardzo do domu, bo swą Tyrówkę lubił bardzo, a tak dawno w niej nie był. Chciał zbliżyć przy-

patrzeć się zmianom poczynionym tam przez Wicherka i Kalikowskiego, chciał usłyszeć szum ulubionego lasu, chciał nacieszyć się dalekim widokiem, śniegiem już pewno pokrytego Beskidu. Na drugi dzień wspólnego pobytu objawił ciotce zamiar wyjazdu do domu. Nie sprzeciwiała mu się zbytnio, tylko zapowiedziała, że długo mu tam siedzieć nie da.

— Daję ci wielki dowód zaufania — mówiła — oddaję pod twoją opiekę na kilka tygodni mego Wiktora. Ja z Olesiem muszę do Abbazji w tych dniach wyjechać; Wiktora nie chcę brać z sobą, bo będzie się tam nudzić i dokucać Olesiomu... Weź go na ten czas do Tyrówki, a na Boże Narodzenie może obaj do nas przyjeździecie.

Zamiar ten podobał się Ludwikowi; Wiktor zaś był wprost zachwycony nadzieją polowania w zaszanowanych, aż pod same góry ciągnących się lasach tyrowskich.

Najszczęśliwszy ze wszystkich był Walenty, który mimo swej powagi podskakiwał z radości, gdy wynosił kuferki swego pana do fiakra; a śpiewał aż z radości, gdy się ulokował w wagonie trzeciej klasy pociągu dążącego w stronę Stryja. Radość jego zdradziła się tak dziwnym u niego objawem dobrego humoru, że aż wdał się w rozmowę ze współpasażerami i opowiadał o dalekich podróżach, które on ze swym „hrabią“ odbywał. Przed obcymi zawsze swego pana hrabią tytułował; widocznie dla podniesienia w ich oczach swej własnej godności.

Powrót do domu niemiłe na Poleskim sprawił wrażenie. Tu po raz pierwszy odczuł, że wszystkie te operacye finansowe, przeprowadzane arcy mądrze przez Wicherka i Kalikowskiego, podcięły na długi czas jego wagę w najbliższej okolicy, a nawet pomiędzy jego własną służbą.

Patrzyli nań z nieufnością jedni, drudzy życzliwi, przywiązani, z pewnem politowaniem. Rozeszła się była pomiędzy ludźmi cudacka wieść, że Tyrówka sprzedana już pani Zyromskiej, a tylko czasowo i dla oka ludzkiego pozostawiła ją ciotka dawnemu właścicielowi na mieszkanie. Proboszcz miejscowy wieść tę zakomunikował Poleskiemu, a kiedy dostrzegł, że nią rozgniewał i oburzył kollatora, to tłumaczył się, że słyszał ją od żydów, którzy znowu zakłinali się na to, że mieli ją wprost od Kalikowskiego. Później, później, doszedł był Ludwik, że w rzeczy samej Wicherka był podobną wieść pomiędzy żydami rozpłeskił, żeby skłonić wierzycieli Poleskiego do łatwiejszych warunków przy ugodach.

Uzucia, jakich teraz doznawał, były pierwszymi przykrościami, które wynikły z „uregulowania“ jego interesów. Znosił je bez szemrania; doświadczenia ostatnich miesięcy nauczyły go, że nie wszystko tak musi iść, jak to sobie człowiek układa i że nieraz trzeba przecierpieć, jeżeli się na to zasłużyło. Wreszcie wkrótce zapomniał o tem przykrem wrażeniu, które go na wstępie do rodzinnego domu przywitano.

Po długiej nieobecności rozkoszował się ukochanym miejscem. Z prawdziwą przyjemnością stwierdził, że pan Kalikowski żadnych zmian nie porobił mu ani w stajni, ani w stadninie. Tam, ten stary gospodarz obliczający każdą gałąź gospodarską na grosze, powiedział mu, zdając rządy gospodarstwa, że stadnina doskonale prowadzona i przy tutejszych obszarach pastwisk zupełnie rentować się może.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Pos. Russ oświadcza, że pytał o to, o czym sam wiedział, w tym celu, aby Izba także się dowiedziała. Aby mieć sposobność udowodnić, że zapytanie jego nie wpływało na złą wolę, czyni wniosek, aby nad odpowiedzią wiceprezesa otworzone dyskusje.

Pos. Gross żąda imiennego głosowania nad tym wnioskiem.

W imiennym głosowaniu Izba 136 głosami przeciw 115 głosom odrzuca wniosek Russa.

Pos. Hofmann wnosi, aby otworzyć dyskusję nad wczorajszą odpowiedzią wicepr. Abrahamowicza na zapytanie pos. Russa, czy prezydent myśli zażądać od Pana Prezesa gabinetu, aby przedłożył Izbie „tajny“ (zamiast poufny) reskrypt z dnia 2 czerwca r. b.

Pos. Pommer żąda imiennego nad tym wnioskiem głosowania.

Imiennie tedy głosując, Izba 143 głosami przeciw 105 głosom odrzuca wniosek Hofmanna.

Podczas odczytania spisu petycyj pos. Taniaczkiwicz zabiera głos i rozwodzi się o petycji gminy powiatu drohobyckiego w sprawie pomocy skarbowej, a gdy prezydent Kathrein zwraca mu uwagę, że regulamin nie dozwala mowy, tylko wniosek formalny, odzywiający się z lewicy głosy: „Mów pan tylko dalej!“ Pos. Taniaczkiwicz poprzestaje jednak na uwadze, że pragnie, aby petycję przekazano komisji budżetowej — co się rozumie samo przez się.

A dalej co do petycji żądających cofnięcia rozporządzeń językowych, lewica, żądając odczytania ich w całości lub wydrukowania w dodatku do protokołu stenograficznego, zniewala Izbę pięć razy głosować imiennie, sama atoli usuwa się od głosowania przez opuszczenie sali w tym stopniu, że w jednym głosowaniu było tylko 27 głosów z lewicy, w drugim nawet tylko 12. Wszystkie te wnioski poodrzucono. Podczas jednego z głosowań imiennych wiceprezydent Abrahamowicz wezwał lewicę, aby nieopuszczała sali, na co lewica podniosła śmiech i hałas.

Po tej procedurze co do petycji pos. Funke czyni wniosek, aby Izba odroczyła swe posiedzenia aż do czasu, dopóki P. Prezes gabinetu nie przedłoży Izbie „poufnego, a właściwie tajnego“ — jak mowca się wyraża — reskryptu z dnia 2 czerwca i nad tym wnioskiem żąda głosowania imiennego.

Do głosowania nad tym wnioskiem posłowie stają w liczbie o wiele większej niż przedtem. Odrzucono wniosek 161 głosami przeciw 134 głosom.

Izba przeto dziś głosowała imiennie ośm razy, zanim przystąpiła do porządku dziennego.

Ale i teraz jeszcze wstrzymana jest od dalszego ciągu obrad wczorajszych kilkoma improwizowanymi epizodami.

Pos. Resel (socjalista) uznała się, że pewna część prawicy nie dotrzymuje umowy zawartej między stronnictwami co do rozdzielania mandatów komisyjnych, i uprasza Pre-

zydenta, aby wpłynął na stronnictwa prawicy w duchu dotrzymania umowy.

Prezydent odpowiada, że mógłby uczynić to prywatnie, ale nie oficjalnie jako Prezydent.

Pos. Okuniewski zapytuje Prezydenta, czy myśli baczyć na dochowanie umowy zawartej w jego kancelarii, i czy naród ruski ma i nadal pozostać niereprezentowanym w komisjach Izby. (Do komisji budżetowej należy pos. Barwiński, do petycyjnej pos. Grobelski, do legitymacyjnej pos. Wachnianin).

Na to zapytanie Prezydent weale nie odpowiada.

Pos. Kiesewetter (socjalista) oświadcza, że wbrew woli socjalistów i jego własnej wybranej go do komisji budżetowej (socjaliści checieli pos. Daszyńskiego), że przeto wyboru nie przyjmuje.

Prezydent zwraca uwagę na §. 11 regulaminu, wedle którego nie wolno wymawiać się od mandatu komisyjnego, chyba, że się jest już członkiem trzech komisji.

Pos. Kiesewetter replikuje, że mandatu swego w komisji budżetowej wykonywać nie będzie.

Posłowie oddają kartki na 36 członka komisji legitymacyjnej, poczem Izba przystępuje do dalszego ciągu obrad nad dwoma wnioskami żądającymi postawienia Pana Prezesa gabinetu w stan oskarżenia.

Pos. Dubsky (wiernokonstytucyjna-niemiecka własność ziemską) imieniem stronnictwa swego oświadcza, że już dnia 11 lipca zajmowało się ono niezbyt szczęśliwymi polityczno-administracyjnymi rozporządzeniami, wydanymi przez Rząd po zamknięciu Rady Państwa, które, zamiast uspokoić, jeszcze więcej roznieciły ruch między Niemcami w Czechach. (Tak jest! z lewicy). Szczególnie ubolewa stronnictwo nad reskryptem z dnia 2 czerwca, który w całej Austrii wywarł wielkie wrażenie. Pan Prezydent gabinetu cytował wczoraj części tego reskryptu w sposób taki, że konieczna potrzeba poznać tekst autentyczny. (Hucznie bravo z lewicy). Tekst ogłoszony w dziennikach, będąc podstawą procesu karnego, uznany został przez prokuraturę za autentyczny. (Żywe objawy zadowolenia na lewicy).

Mowca odczytuje ten tekst i mówi dalej: Ten tekst był podstawą narad naszych mężów zaufania, którzy potępili postępek Rządu. Mimo, to nie sądzimy, iżby do postępu tego zastoso-wać wypadało ustawę o odpowiedzialności ministrów. Bo chociaż umotywowanie reskryptu jest niebezpieczne, jednak przepisy jego nie są tego rodzaju, żeby z nich wprost i na pewno wydedukować można naruszenie ustawy o zgromadzeniach, kwalifikujące się do użycia najostrożniejszej broni parlamentarnej. Z całą stanowczością komisarzom ducha reskryptu, który zaleca komisarzom rządowym na zgromadzeniach zachećkać, „aż istota czynu karygodnego wystąpi na jaw“, który nadto zawiera krytyczną uwagę o pewnym orzeczeniu Trybunału. To wychodzi daleko poza granice dowolonych kroków policyjnych. Proponujemy tedy wys. Izbie motywowany porządek

dzienny: „Izba poselska, potępiając postępek Rządu, mianowicie wydanie reskryptu z dnia 2 czerwca 1897 r. i wyrażając mu stanowczą nagannę, przechodzi nad wnioskami Hohenburgera i Wolfa o postawienie Pana Prezydenta gabinetu hr. Badeniego w stan oskarżenia do porządku dziennego“. (Oklaski z lewicy).

Po tem jedynem dziś przemówieniu przerwano obrady.

Między złożonymi podczas posiedzenia na stole Izby aktami znajduje się wniosek Koła polskiego pod firmą pos. Giżowski o pomoc skarbową dla pogrzelców w Radowicach, tudzież wniosek pos. Daniela o zaprowadzenie języka polskiego jako urzędowego w wewnętrznej służbie kolejowej w Krakowskiem i w Galicyi zachodniej.

Koniec posiedzenia o godz. 4 min. 30. Następane jutro.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 15 października.

(.) Z powodu przedwczorajszej mowy P. Prezydenta Ministrów hr. Badeniego w Izbie posłów pisze *Reichswehr* trafnie pod tytułem: „Geheimrass“: P. Prezydent Ministrów mówił dzisiaj w parlamencie o urzędnikach. Słowa jego miały nie tylko to na celu, aby stwierdzić ponownie poczucie honoru u urzędników austriackich. Byłoby to czemś samem przez się rozumiejącem się a o takich rzeczach naturalnie z reguły się nie mówi. Słowa jego zmierzały raczej do tego, aby zmyć plamę ciężącą na stanie urzędniczym, plamę, rzucaną przez jakiegoś niegodnego zawodowego kolegę, ukrywającego się po za osłoną tehórziwej bezimienności. Słowa pochwały miały na celu nie cześć stanu urzędniczego, lecz raczej usilną ochronę czci urzędniczej przed znieważeniem jej przez niegodną jednostkę.

Cóż dało do tego powód? Powód ten znany jest wszystkim: Ow, sławny już, „tajny reskrypt“, oraz sposób, w jaki o nim się dowiedziano. Jaka była treść tego „tajnego reskryptu“, to nie interesuje nas tutaj. Dla naszej kwestyi jest to rzeczą zupełnie obojętną, czy reskrypt ów miał istotnie przypisywaną mu rzekomą osnowę, lub jej nie miał. Interesuje nas natomiast sposób jego ogłoszenia. Od władzy centralnej, z Ministerstwa spraw wewnętrznych, przychodzi w przepisanej drodze służbowej do władz podwładnych reskrypt. Reskrypt jest oznaczony jako „poufny“. Właściwie już ten dodatek jest zbyteczny. Według przysięgi służbowej, każdy urzędnik o faksie lub zarządzeniu, o którym dowiedział się w drodze urzędowej, zachować winien niezłomną, ścisłą tajemnicę urzędową. Obowiązek zachowania tajemnicy urzędowej nie ma na celu stworzenia muru chińskiego między władzą a ludnością. Obo-

wiązek ten jest zaprowadzony przeciwnie w jak najbardziej żywotnym interesie każdej osoby prywatnej, i przeznaczony dla ochrony jej praw podobnie jak obowiązek zachowania tajemnicy listowej. Dokąd by się też doszło, gdyby każdy urzędnik, wiadomości o których dowiedział się w urzędzie, wiadomości o najbardziej poufnych, najbardziej tajnych sprawach z zakresu życia przemysłowego i rodzinnego, mógł każdemu powtarzać? Ztąd też pochodzi tajemnica urzędowa. A w stosunku służbowym pochodzi ona stąd, że stan urzędniczy jest hierarchią, jest kompleksem ty-tulów przełożonych i podwładnych, czynników wydających polecenia i je wypełniających, — i ponieważ cele służbowe jak największą cierpią na tem, gdy przeciw poleceniu, wydanemu pod osobistą odpowiedzialnością przełożonego, występuje bierny lub czynny opór ze strony podwładnego. Zdrada tajemnicy służbowej jest jednak zarówno oporem biernym, jak i czynnym. A w końcu, zdrada tajemnicy urzędowej jest tem samem, co zdrada tajemnicy prywatnej, — tylko czemś jeszcze gorszem i jeszcze bardziej na potępienie zasługującym, ponieważ jest zarazem złamaniem przysięgi służbowej, tej przysięgi, która jest warunkiem i podstawą całej w ogóle urzędowej czynności.

Stoimy na stanowisku bezwzględnej obrony interesów stanu urzędniczego, — lecz właśnie dla tego nie chcemy, aby z winy zawodowego kolegi, który zapomniał o swych obowiązkach, ucierpiał interes całego stanu. Zdrada tajemnicy służbowej, jest niezem in-nem jak wysoce niehonorową czynnością, a to zarówno ze stanowiska czci urzędniczej, jak ze stanowiska w ogóle honoru osobistego. Jeżeli ów, który dopuścił się tej zdrady, poczuwał się do obowiązku wykrycia rzekomej winy na swego przełożonego, jako człowiek honorowy powinien był przedewszystkiem z tem wyraźnym umotywowaniem wystąpić ze służby i w ten sposób uwolnić się od obowiązku tajemnicy służbowej, zamiast znieważać cały stan urzędniczy. Ale i od tych, którzy przez zdradę zaprzysiężonego obowiązku myślał się przysłużyć, nie może się niczego spodziewać. Wie on bowiem zapewne o tem, że: szpiega się używa, ale się nim pogardza.

Sprawy parlamentarne.

W obradach Izby posłów nastąpiła kilkudniowa przerwa. Najbliższe posiedzenie odbędzie się we wtorek.

Do *Czasu* donoszą, że według zapewnienia posłów polskich, statut organizacyjny stronnictwa większości prawicy, przyjęty przez Koło polskie, nie narusza bynajmniej samodzielności Koła polskiego i nie sprzeciwia się postanowieniom statutu Koła.

Południowo-słowiański klub zatwierdził również statut organizacyjny większości. Statut ten — jak się dowiaduje *Reichswehr* — zapewnia każdej partyi, należącej do większo-

12)

MINA

NOWELKA Z FRANCUSKIEGO.

V.

(Ciąg dalszy).

Zaden skazaniec, rozciągnięty na torturach lub kole, nie zniósł gorszych męczarni, jak te, które przebył Herman w ostatnich tygodniach swego narzeczeństwa, podczas gdy wszyscy mu powtarzali, że te czasy są najmiłszymi w całym życiu. Jedne słowa, zawsze te same, dzwoniły mu w uszach: „Nie ożenisz się z moją kochanką!“ Słyszał w nocy piekielne głosy, powtarzające mu z szyderstwem te wyrazy nad uchem; w nocy także ukazywały się w jego wyobraźni, jak w magicznym zwierciadle niezliczone drobne fakta, które gdy podtarzał w całość, nie pozostawiały wątpliwości, pomimo, że jak się zdawało, pojedynczo były bez znaczenia: że Mina była winną!

Wschodzące słońce zastawało go w tem przekonaniu, które jak zły demon rodziło się w ciemnościach bezsennej nocy, ale rozwiewało się we dnie, jak dym. Dzień jasny i wspałały bronił niewinności Myny: zalotna była jedynie, ale zalotnością naturalną w młodym wieku, z jej urodą, albo może bawiła się, jak dziecko i tego jej za złe brać nie było można. Czyż nie zdarza się codziennie spotykać odrzuconych konkurentów, chwających się, że otrzymali pewne ustępstwa, o których tylko marzyli, żeby otrzymać?... Antoni Klaus jednakże był uczciwym człowiekiem.... Tak, ale gorączka przewrót zrobiła w jego mózgu. Herman sobie obiecywał obe-

nie, ponieważ utrzymywano, że mu jest lepiej, poddać go ścisłemu badaniu i zmusić, aby się wytłomaczył ze swoich słów. A jednak powstrzymywało go pewne skomplikowane uczucie, w którym żal i dumą i nieprzewyciężony wstręt upokorzenia się przed tym biedakiem, wracając do niego i dając mu dowód, że cios go dotknął — a nad tem wszystkim górowała najbardziej obawa, straszna obawa świadomości...

Nie spotkał się ze swoim bratem mlecznym od czasu owej gwałtownej sceny, która koniec położyła starej ich przyjaźni, gdy dnia pewnego wchodził do sklepu panny Blasius, zobaczył go, zawsze jeszcze bladego i zmienionego, jak siedział przed ladą, łokciem na niej oparty, naprzeciw Myny, która znajdowała się po drugiej stronie. Ta ostatnia mówiła coś z niezwykłym ożywieniem, z zaczerwienioną twarzą. Spozrzęglszy przez szybę okna nadechodzącego Hermana, przerwała sobie nagle; potem, po chwili, rzuciła parę słów, których nowoprzybyły nie usłyszał, ale które zapewne zdecydowały Antoniego do ustąpienia z placu w głąb sklepu.

— Myślałam, że jesteś dzisiaj w Waldshut, Hermanie — rzekła młoda dziewczyna.

Udawała, że z wielką uwagą waży cukierki dla kogoś, który wszedł razem z Hermanem; mogła w ten sposób uniknąć jego wzroku i pomalutko wrócić do równowagi.

— Tak, odparł Herman, miałem tam być dzisiaj rzeczywiście, ale coś mi przeszkodziło.

Zaczerwienił się, bo kłamstwo nie zaliczało się do jego wad, pomimo, że zdobył się na nie; pragnął udać wyjazd, aby wpaść do niej wtedy, kiedy się go nie spodziewała.

— Pójdę jutro, dodał.

W tej samej chwili, zdawało mu się, że szybkie spojrenie zostało zamienione pomiędzy Miną, która odprowadzała kupującego, a Antonim, który jednocześnie oddalił się przez drzwi w głąb.

— Widzisz.... Nie śmie przejść obok ciebie; odchodzi przez ogród, rzekła Mina. Jak się cieszę, że przybyłeś mi na pomoc! Wsunął się tutaj pod pozorem kupienia szpagatu do swoich sieci i nie mogłam się uwolnić od niego. Od czasu, jak był chory, ciągle się go boję. Doprawdy, spieszo mi być już na dobre pod twoją opieką i obroną. Nikt nie będzie tak zuchwały, aby napadać twoją żonę.... niczego nie będę się już bała u nas... dodała głosem pieszczotliwym. — podczas gdy ten skłopot nie jest pewny.... Pierwszy lepszy może tu wejść, siedzieć, pozwalając sobie na mowy, które nie byłyby tolerowane, gdybym miała ojca lub brata. Ale jesteśmy zupełnie same: stara niedołężna kobieta i młoda dziewczyna. Ludzie z tego korzystają. Ludzie są podli....

Wymówiła te ostatnie słowa bardzo cicho, z rodzajem powstrzymanego uniesienia, a potem przysła przytulić się do jego szerokiej piersi: „Weź mnie i nie oddaj nikomu...“ zdawały się całe podjęzyczniami, Herman uległ jednakże jej urokowi.

W małym pokoiku za sklepem, gdzie nikt nie przyszedł im przeszkodzić, przebyli potem wspólnie bardzo słodką godzinę, w czasie której Hermanowi się zdawało, że jest zupełnie szczęśliwy; ale uspiomy wąż w głębi jego serca, czekał tylko sposobności, aby podnieść głowę. Czuli natychmiast, gdy opuszcili tę czarodziejkę, która mogła wzmocnić w niego, co jej się podobało. Co też mogła powiedzieć Antonowi Klaus, aby go zdecydować, żeby tak posłusznie usunął mu się z przed oczu? Co za potęgę wywierała na tego człowieka, który ją przecież obraził i spotwarzył?... Co na prawdę zaszło między nimi? W swojej wrodzonej prostocie Herman nie uznawał tylko jedną rzecz nie do przebaczenia, te, która chwalił się Anton. A więc, mąż agentów, z którą walczył, jedno tylko, jedyne słowo było przyczyną!

„Lepiej jest być całkiem oszukanym, jak wiedzieć połowę tylko.... Nie widziałem tego....

nie myślałem o tem... nie było mi źle... sypiałem, jadłem, byłem swobodny, wesoly. Nie znajdowałem na jej ustach pocałunków drugiego. Ten, którego okradają, powinien o tem nie wiedzieć.... wtedy kradzież nie istnieje....“

To Shakespeare tak mówi; ale w podobnych okolicznościach ostatni z prostaków myśli jak Otello.

Nazajutrz, podczas gdy wszyscy myśleli, że Herman znajduje się w Waldshut, ten ostatni poszedł o zmroku snuć się w okolicy chatek rybackich. Być może, iż spodziewał się spotkać Antoniego i otrzymać od niego odwołanie potwarzy; ale daremnie dotarł aż do jego domu; drzwi były na klucz zamknięte. Wrócił wtedy zwolna ku miastu, nie wiedząc, gdzie skierować szpiegostwo, które sobie obmyślił, a którego się wstydział. Przypadek jedynie mógł mu posłużyć; wyzywał tego niepewnego współnika i dobrze na tem wyszedł: prawie natychmiast najlepszy przewodnik mu się nastroczył, pies, żółty pies Antoniego. Był sam i zapewne musiał stracić ślad swego pana, bo biegł w tę i tamtą stronę i wszedł po ziemi, podnosząc od czasu do czasu uszy do góry. Herman go zawołał, ale pies uwagi na to nie zwrócił. Nagle, radośnie machanie ogonem zdawało się świadczyć, że znalazł. Wbiegł na małą ścieżkę, która z jednej strony ciągnęła się koło pola, a z drugiej dotykała murów ogródków. Droga tą zwykły był chodzić Herman wtedy gdy jeszcze nie wchodził przez główne drzwi do domu panny Blasius, tylko musiał się zadawałniać ukradkowym spotykaniem Myny w sadzie! Czarne przecznice go dławilo; skręcił w bok, zrobił duże koło biegnące i dotarłszy do muru ogrodu panny Blasius, przyczółkał się na brzuchu aż do wystającego kawałka muru, za którym się ukrył.

(Ciąg dalszy nastąpi).

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Nowym Sączu rozpisuje 1 publiczną licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w poniżej poszczególnionych 5 okręgach dzierżawnych na trzy lata t. j. na rok 1898, 1899 i 1900 bezwarunkowo lub warunkowo na rok 1898 z milczącym odnowieniem kontraktu na dalsze dwa lata 1899 i 1900 albo tylko na jeden rok 1898 bezwarunkowo.

Warunki licytacyjne jakoteż wykazy majątkowe należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przegladane przed licytacją w e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Nowym Sączu, tudzież w dotyczących Nadzorach e. k. straży skarbowej nowosądeckiego okręgu skarbowego.

Oferty pisemne opieczętowane i zaadresowane z uwidocznieniem przedmiotu dzierżawy na adresie, należy wnieść najdalej do 5 godziny popołudniu ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytację t. j. do 27 października b. r. do rąk e. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Nowym Sączu.

Wadyum w wysokości 10% ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach do oferty dołączone, zaś przy licytacji ustnej do rąk komisji licytacyjnej złożone. Kwity kasowe opiewające na kaucję dzierżawy nie wygasają, nie będą jako wadya licytacyjne przyjęte.

L. porząd.	Okręg dzierżawny	Przedmiot	Klasa taryfy B. z 18/5 1875 Dz. u. p. Nr. 84	Cena wywołania		Licytacja ustna odbędzie się	U w a g a
				zł.	ct.		
1	Biecz	o e s o m i e s	III	1687	87	28 października 1897 od godz. 9 rano do 1 po południu w biurze e. k. Dyr. skar. w Nowym Sączu	
2	Gorlice		III	7528			
3	Grybów		III	2400			
4	Krościenko		III	3100			
5	Mszana dolna		III	2527	18		

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Nowy Sącz, dnia 21 września 1897.

L. 6869 (8261 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensji Maryi z Serwatków Puchniak 150 zł. z pn. odbędzie się w tutej. Sądzie dnia 4 listopada 1897 i dnia 2 grudnia 1897 zawsze o 10 godzinie rano przymusowa sprzedaż realności w h. 759 i 356 w Budzanowie Jana Mokrzyckiego własnych.

Cena wywołania wynosi 292 zł. 50 ct. i 75 zł.

Wadyum 10% ceny wywołania. Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. e. k. notaryusz Widawski w Budzanowie.

Budzanów, 23 sierpnia 1897.

L. 25764 (8255 2—3)
W e. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Maurycego Herza jako prawonabywcy Aleksandra Rausa oca w kwocie 2000 zł. zpn. w dniu 15 listopada 1897 i w dniu 16 grudnia 1897 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 2127 dz. VI w Krakowie położonej Stefani z Trembeckich Zwillingowej własnej.

Cena wywołania wynosi 4298 zł. Wadyum 429 zł. 80 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Frühling w Krakowie, zastępcą adw. dr. Lachs w Krakowie.

Kraków, 17 września 1897.

L. 9486 (8269 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Łańcutie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Agnieszki Lechowej w kwocie 130 zł. odbędzie się w tut. Sądzie dnia 9 listopada i dnia 13 grudnia 1897 każdym razem o 10 godzinie rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 196 gm. kat. Czarna objętej Wojciecha Cymy własnej.

Cena szacunkowa, a zarazem wywołania 666 zł. 25 ct.

Wadyum 67 zł. Blizsze warunki licytacyjne, wyciąg hip. i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze tut. Sądu.

C. k. Sąd powiatowy. Łańcut, dnia 29 września 1897.

L. 4368 (8240 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi celem wydobycia pretensji Jakóba Moosa w kwocie 80 zł. publiczną egzekucyjną sprzedaż połowy posiadłości objętej wyk. hip. l. 77 gm. Roztaka spadkobierców Jakóba Majewskiego własnej w dniu 9 listopada 1897 i w dniu 7 grudnia 1897 o godz. 10 rano.

Cena wywołania 40 zł. w. a. Wadyum 4 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, dnia 12 lipca 1897.

L. 6011 (8265 2—3)
Sąd powiatowy w Kalwarii zawiadamia iż celem zaspokojenia wierzytelności 128 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Anny Rogowej w tutejszym Sądzie przymusowa sprzedaż połowy posiadłości wyk. hip. l. 168 i 1/9 części realności lwh. 534 gminy Łanekorona Wiktorii Spólnik własnych w dwóch terminach dnia 5 i 25 października 1897 o 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony adw. dr. Förster.

Wadyum wynosi 10% ceny wywołania. Kalwarya, 5 września 1897.

L. 7003 (8231 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje do wiadomości, że dnia 15 listopada 1897 i dnia 15 grudnia 1897 zawsze o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności lwh. 309 i 2/4 lwh. i 308 ks. gr. gm. Hujsko Falkenberg dziańnika Kazimierza Kaspra własnych na zaspokojenie wierzytelności Jana Kaspra w kwocie 1120 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 1575 zł. Wadyum 157 zł. 50 ct.

Dalsze warunki licytacyjne, protokół oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dobromil, 15 września 1897.

L. 3832 (8209 3—3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 18 listopada 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 16 grudnia 1897 nawet poniżej takowej licytacja 2/3 części realności wyk. hip. l. 84 księgi gruntowej gminy Polana objętej Zośki ze Zatwarnickich Cyktor własnej na rzecz Srała Kornhausera pto 160 zł. z pn.

Cena wywołania co do 2/3 części realności wyk. hip. 240 objętej 272 zł. 46²/₃ ct.

Wadyum 27 zł. 24 ct. zaś co do 2/6 części realności wyk. hip. 84 objętej 92 zł. 40 ct., wadyum 9 zł. 24 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Wojciecha Baszawskiego z Lutowiska.

C. k. Sąd powiatowy. Lutowiska, 22 sierpnia 1897.

L. 3416 (8223 3—3)
Ogłoszenie licytacji.

Celem wydzierżawienia na przeciąg trzech lat od dnia 1 stycznia 1898 r. począwszy przysługującego Gminie król. wolnego miasta Gródka (pod Lwowem):

1. prawa propinacji t. j. wyłącznego prawa wyrobu i wyszynku wódki, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku w obrębie gminy m. Gródka wraz z prawem użytkowania pięciu karczmi miejskich.

2. prawa poboru dodatków gminnych od trunków propinacyjnych, likierów i rosolisów w obręb gminy m. Gródka wprowadzanych.

3. prawa propinacji i wyszynku wszystkich trunków propinacyjnych w sąsiedniej gminie Vorderberg w tej samej rozciągłości, w jakiej gmina m. Gródka to prawo na mocy kontraktu z e. k. Dyrekcją funduszu propinacyjnego posiada, wreszcie

4. prawa wydzierżawienia karczmy na Blichu ad Czerlany, wydzierżawionej przez gminę m. Gródka od Państwa Czerlany z prawem wyszynku wszystkich trunków propinacyjnych, które to wszystkie powyższe prawa będą nierozdzielnie wydzierżawione, rozpisuje Magistrat król. wol. miasta Gródka na mocy uchwały Rady gminnej m. Gródka z dnia 4 października 1897 publiczną licytację na dzień 3 listopada 1897 przed południem z t. m., że oferty pisemne mogą być tylko do 11 godziny przed południem do Magistratu wnoszone, następnie zaś bezpośrednio od godziny do 12 godziny w południe odbędzie się w Magistracie ustna licytacja, a dopiero po zamknięciu tejże zostaną pisemne oferty rozpieczętowane i treść tychże do protokołu wciągnięta.

Cenę wywołania stanowić będzie roczny czynsz dzierżawny:

- a) za prawo propinacji w Gródku w kwocie 19.200 zł.
- b) „ „ poboru dodatków gminnych 9.300 zł.
- c) „ „ propinacji na Vorderbergu 2.000 zł.
- d) „ „ propinacji w karczmie na Blichu ad Czerlany 500 zł.

czyli łączny roczny czynsz dzierżawny w kwocie 31.000 zł. od której to ceny wywołania obowiązani są oferenci i chęć licytowania mający złożyć przed rozpoczęciem licytacji do oferty lub do rąk komisji licytacyjnej tytułem wadyum 10 procent od ceny wywołania t. j. 3100 zł. w. a. w gotówce lub papierach wartościowych pupilarne bezpieczeństwo mających.

Blizsze warunki licytacyjne można przejrzeć w sekretaryacie Magistratu w godzinach urzędowych.

Magistrat król. wol. miasta Gródek, dnia 11 października 1897.

L. 9069 (8235 3—3)
Mościński e. k. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie dłużnej Przemyskiej Kasie zahezkowej rzemieślników i rolników kwoty 700 zł. a. w. z pn. odbędzie się w dniach 8 listopada i 13 grudnia 1897 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacja realności dłużnika Jana Białoszczyńskiego w h. 377 gminy Husaków objętej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta sprzedana tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, na drugim i niżej tejże.

Wadyum wynosi 230 zł. 90 ct. a. w. Resztę warunków i aktów przejrzeć można w Sądzie.

Mościńska, dnia 30 lipca 1897.

L. 24669 (8250 3—3)
OBWIESZCZENIE.

Składownia tytoniu w Busku będzie obsadzona w drodze publicznej konkurencji.

Składownia ta przydzieloną jest z poborem materiałów tytoniowych do magazynu tytoniowego we Lwowie i ma zaopatrywać w potrzebne materiały tytoniowe trafikantów tytoniowych.

W ciągu roku od 1 lipca 1896 do 30 czerwca 1897 pobrano dla tej składowni materiały tytoniowy w wartości 39457 zł. 11 ct.

Zysk od drobnej (alla minuta) sprzedaży tytoniu w tej składowni wynosił w tym czasie 396 zł. 12 ct., sprzedaż znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych 6597 zł. 10 ct., od drobnej sprzedaży tych znaczków wartościowych przyznana będzie składownikowi prowizya w wysokości 1/2 procentu od ich wartości.

Składownik ma ponosić z własnych funduszy koszt przewozu materiałów tytoniowych, jakoteż wszelkie inne wydatki połączone z prowadzeniem składowni.

Celem zaopatrzenia się w pierwsze zapasy wyda się temuż na kredyt materiał tytoniowy w wartości 4500 zł. za zupełnym zabezpieczeniem wartości.

Oferta ma być wygotowana w myśl rozporządzenia dotyczącego się tworzenia i obsadzenia składowni i trafik tytoniowych i na podstawie przepisu dla składowników tytoniu.

Przepisy te jakoteż drukowane formularze ofert mogą być przejrzane u władz skarbowych I instancyi i u składowników tytoniu i u tych pierwszych nabyte.

W razie żądania prowizyi od składowni należy wyrazić to przez podanie rocznej kwoty żadanego rzezału prowizyjnego.

Oferta ma być wystawiona na przepisany druk i wniesiona opieczętowaną najdalej do 4 listopada 1897 do godziny 1-szej (pierwszej) w południe u Naczelnika e. k. Dyrekcji okręgu skarbowego.

Wadyum, które ma być złożone wynosi 200 zł.

Oferty nie zawierające zobowiązania się do prowadzenia składowni bez połączenia z

innem przedsiębiorstwem, nie będą uwzględnione.

Brody, dnia 2 października 1897.
C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

L. 8238 (8230 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 2 listopada 1897 powyżej ceny szacunkowej zaś w dniu 2 grudnia 1897 nawet poniżej takowej licytacja realności według wyk. hip. l. 365 i 183 gminy Kołokolin Szymona Nagelberga własnej na rzecz Chaji Sary Abend pto 122 zł. 95 ct. z pn.

Cena wywołania pierwszej 1850 zł., drugiej 90 zł.

Wadyum 185 zł. i 9 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Feliksa Błockiego.

Bursztyn, 15 września 1897.

L. 6269 (7962 2—2)

A V I S O.

Am 20 October 1897 10 Uhr Vormittags findet beim Garnisons-Spital Nr. 14 in Lemberg und beim Truppen-Spital in Tarnopol je eine Offert-Verhandlung betreffend die Sicherstellung der traiteur-mässigen Verköstigung der Kranken, des Pflegepersonales etc. bei den vorgenannten Sanitätsanstalten u. zw. auf die Zeit vom 1 Jänner 1898 bis Ende December 1898 eventuell bis Ende December 1900, statt.

Die näheren Sicherstellungs-Bedingungen können den, bei den Verhandlungsstellen und bei der Intendanz des 11 Corps erliegenden Bedingnisheften, dann den bei allen Militär-Spitalern affichierten vollinhaltlichen Kundmachungen, welche auch in der Gazeta Lwowska und Czernowitzer Zeitung verlautbart wurden, entnommen werden.

Lemberg, am 30 September 1897.

Von der Intendanz des k. und k. 11 Corps.

L. 5715 8116 (3—3)

A V I S O.

We wojskowym szpitalu w Lubaczowie odbędzie się 26 października 1897 zabezpieczenie wiktury w sposób traktjerniezy dla chorych i t. p. o 10 godz. rano.

Dokładne ogłoszenie i bliźsze warunki dostawy przegladną można we wszystkich terytoryalnych wojskowych szpitalach.

Intendantura e. i k. 10 korpusu Przemysł, 5 października 1897.

L. 509 (8220 1—2)

A U S Z U G.

Aus der Kundmachung Nr. 509 vom 28 September l. J. wegen Sicherstellung verschiedener Arbeitsleistungen im Bettenwesen für das Jahr 1897 im Wege der öffentlichen Verhandlungen.

Diese Verhandlung wird an jedem der nachstehenden Tage um 10 Uhr Vormittags stattfinden u. z.

am 20 Oktober 1897 beim k. und k. Militär Betten Magazin in Lemberg für die Station Lemberg und Brzeżany.

am 23 Oktober 1897 beim Verpflegs Magazin in Czernowitz, für die Station Czernowitz.

am 25 October 1897 beim Verpflegs Magazin in Złoczów für die Station Złoczów,

am 28 October 1897 beim Verpflegs Magazin in Stanislaw, für die Station Stanislaw, Kolomea, Czortków und Zaleszczyki,

am 29 October 1897 beim k. und k. Landwehr Station Commando in Radautz für die Station Radautz.

Es werden sowohl mündliche als auch schriftliche Anbote angenommen.

Alle Offerten müssen das festgesetzte Vadium erlegen.

Die übrigen Bedingungen sind in der vollinhaltlichen Kundmachung in Nr. 235 vom 15 October 1897 der „Gazeta Lwowska“ enthalten.

K. u. k. Militär-Betten-Magazin in Lemberg Lemberg am 11 Oktober 1897.

L. 4176 (8132 1—3)

W celu zaspokojenia pretensji Tomasza Pryjmaka w kwocie 50 zł. a. w. z pn. odbędzie się w Sądzie tut. dnia 19 listopada i 17 grudnia 1897 zawsze o godz. 10 rano przymusowy publiczny przetarg połowy realności w Podhorcach położonej według w h. 540 ks. gr. gm. kat. Podhorce całej realności objętej wyk. hip. l. 964 Maryi Pawliszyn i połowy ciał hipotecznego objętego wyk. hip. l. 1004 gm. Podhorce Wasyla Sikorskiego własnej.

Poreczne wynosi 10% ceny wywołania to jest kwotę 18 zł.

Blizsze warunki, akt ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusadowem archiwum.

C. k. Sąd powiatowy. Olesko, dnia 23 lipca 1897.

OBWIESZCZENIE

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od rzezi bydła i wyrębu mięsa (ust. z 16 czerwca 1897 Nr. 60 Dz. pp.) jakoteż od wina, moszczu winnego i owocowego (ust. z 17 lipca 1862 Nr. 55 Dz. p. p. i z 8 maja 1875 Nr. 85 Dz. u. p. p.) w okręgach niżej wykazanych na przeciąg roku 1898 albo na lata 1898 1899 i 1900 z prawem wypowiedzenia lub też bezwarunkowo na lat trzy t. j. od 1 stycznia 1898 do 31 grudnia 1900 rozpisać się niniejszem na dzień 4 listopada 1897 publiczną licytacją pod następującymi warunkami:

1. Do dzierżawy przypuszcza się każdego; kto wedle ustaw od zawarcia kontraktu wykluczony nie został.

2. Mający chęć licytowania winien wykazać się przed komisją licytacyjną kwitem kasowym na 10 pr. wadium złożone w gotówce lub w efektach kwalifikujących się do przyjęcia na wadium.

3. Zastępcy powinni się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem sądownie lub notaryalnie legalizowanem.

4. Pisemne oferty zaopatrzone 10 pr. wadium, należy wnieść do Naczelnika okręgu skarbowego we Lwowie najdalej do 3 listopada 1897 do godz. 1 popołudniu.

5. Bliższe wiadomości o warunkach dzierżawy i miejscowościach w pojedynczych okręgach położonych, można zasięgnąć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego we Lwowie jakoteż we wszystkich nadzorach c. k. straży skarbowej lwowskiego okręgu skarbowego.

W Y K A Z

okręgów dzierżawnych lwowskiego okręgu skarbowego w których prawo poboru podatku konsumcyjnego od mięsa, wina, moszczu winnego i owocowego z dniem 1 stycznia 1898 na nowo ma być wydzierżawione.

L. porządk.	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Cena wywołania		Wysokość wadium		Licytacja odbędzie się
			złr.	ct.	złr.	ct.	
1	Jaryczów	od mięsa	1806	—	181	—	dnia 4 listopada b. r. od godz. 8 rano do 1 popoł.
2	Szczerzec		1963	—	197	—	
3	Żurawno		1855	—	186	—	
1	Rozdół	od wina	170	—	17	—	

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Lwów, dnia 6 października 1897.

L. 5770 (8306 1—3)

Z c. k. Sądu powiatowego w Potoku złotym podaje się do wiadomości iż celem zaspokojenia pretensyj Ruchli Zummer przeciw Marciniowi Bemdiakowi o 19 złr. 45 ct. zpn. należące do egzekuta nieruchomości t. j. niewydzielona 1/3 część posiadłości wyk. hip. 1313 i cała posiadłość wyk. hip. 1314 w Korpceu w tymże Sądzie w dniu 27 października i na dniu 1 grudnia 1897 każdym razem o 10 godzinie rano jednakowoż w pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub powyżej takiej będą sprzedane.

Ceny wywołania 135 złr. względnie 80 złr.

Wadium 13 złr. 50 ct. w. a. względnie 8 złr.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg tabularny i akt ocenienia są w Sądzie tutejszym do przejrzania.

C. k. Sąd powiatowy.
Potok złoty, 30 sierpnia 1897.

L. 3794 (8292 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. w Samborze podaje do wiadomości, że dla zaspokojenia należnej się Towarzystwu zaliczkowem w Wykotach od spadkobierców Andrzeja Biłasa sumy 180 złr. w. a. zpn. rozpisana została przymusowa sprzedaż publiczna realności pod Nr. 112 w Wykotach położonej wyk. hip. 9 i 209 księgi gruntowej gminy Wykoty objętej, własność dłużników Anny Biłasy, Katarzyny Biłasy i nieletniej Katarzyny Biłasy córki Andrzeja stanowiącej.

Do skutecznego tej sprzedaży wyznaczone zostały dwa terminy, pierwszy na dzień 29 października 1897 drugi na dzień 29 listopada 1897 zawsze w Sądzie o godzinie 10 przed południem.

Wartość szacunkowa stanowiąca zarazem cenę wywołania wynosi co do realności objętej wykazem 9. kwotę 395 złr. w. a. co do realności objętej wyk. hip. 209 kwotę 42 złr. 50 ct. w. a.

Wadium przed przystąpieniem do licytacji złożyć się mające wynosi co do pierwszej realności 40 złr., co do drugiej realności 5 złr.

Kuratorem dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się adw. dr. Humieckiego z substytucją adw. dr. Brylińskiego w Samborze.

Z c. k. Sądu powiatowego miej. deleg. Sambor dnia 9 sierpnia 1897.

L. 25154 (8200 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegow. w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zniesienia wspólnej własności realności lwh. 63 ks. gr. gm. kat. Łęg objętej do Jana Skrabacza w 1/5 części a do małoletnich, Józefa, Rafała, Antoniego i Ludwiki Skrabaczów w 4/5 częściach należących rozpisana została egzekucyjna sprzedaż tejże realności.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tym w dwóch terminach dnia 18 listopada 1897 i dnia 16 grudnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa 2614 złr. 58 ct. w. a., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedana nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 260 złr. 40 ct.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy, przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Tarnów, dnia 20 sierpnia 1897.

L. 25153 (8201 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany Tarnowski podaje do wiadomości, że celem zniesienia wspólnej własności realności lwh. 242 ks. gr. gm. kat. Łęg objętej do Jana Skrabacza w 1/5 części, zaś do małoletnich Józefa Skrabacza, Rafała Skrabacza, Antoniego Skrabacza i Ludwiki Skrabaczówny w 4/5 częściach należących rozpisana została ponowna sprzedaż egzekucyjna tejże realności.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tym w dwóch terminach dnia 18 listopada 1897 i 16 grudnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa 692 złr. 57 ct., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedana nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 69 złr. 20 ct. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Tarnów, dnia 20 sierpnia 1897.

L. 16518 (7595 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyjach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że wskutek uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z 26 września 1896 l. 56804 na prośbę Samuela Belfa, rozpisana została w celu ściągnięcia kwoty 1100 złr. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż 2/3 części sumy 1300 złr. mon. konw. na częściach dóbr Ispas II. wedle poz. 34 i 49 on. wyk. hip. l. 141 dla większych posiadłości na rzecz Malwiny z Ocharskich Bobikowej zaintabulowanych z 4 pr. odsetkami od dnia 10 września 1883 bieżącemi, kosztami sądowemi 10 złr. i prawem spadkobierców Olimpii Ocharskiej w razie gdyby ze sprzedanej części dóbr Ispas dla dzieci Antoniego Bogowskiego więcej jak po 1300 złr. mon. konw. pozostało, żądać dopłaty przewyższającej kwoty, w dwóch na dzień 10 grudnia 1897 i 11 stycznia 1898 każdym razem na godzinie 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomniejsza kwota na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny wywoławczej w kwocie 910 złr. w. a., na drugim terminie zaś także poniżej takiej zostanie sprzedana, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie kwotę 91 złr. w. a. do rąk komisji licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, lub gdyby na rze-

czoną kwotę później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata dr. Kraśnickiego z substytucją adwokata dr. Staubera został ustanowionym, wreszcie, że wyciąg hipoteczny w mowie będącej smy, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 28 sierpnia 1897.

L. 1282 (7842 1—3)

Sąd Strzyżowski zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Chaima Izraela Sturm i Frymety Sturm pto 63 złr. 25 ct. w. a. z pn. dozwołaną została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. k. 175 w Godowy położona whl. 258 dla gminy kat. Godowa objęta do Antoniego Ziobra należąca.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 23 listopada 1897 i 21 grudnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa 800 złr. w. a., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedana nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 80 złr. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy, przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

Strzyżów, 16 lutego 1897.

L. 9184 (7725 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w celu wydobycia wywalczonej przez powiatową kasę Oszczędności w Brodach wierzytelności w kwocie 50 złr. w. a. z pn. dozwołanej publicznej przymusowej licytacji realności whl. 278, 279 i 429 gm. kat. Suchawola Iwana Koscińska własnej, licytacja odbędzie się dnia 20 października 1897 i dnia 24 listopada 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem w B Nr. 2.

Cena wywołania 18 złr., 43 złr. i 60 złr. Wadium 1 złr. 80 ct. i 4 złr. 30 ct. i 6 złr. w. a.

Na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny szacunkowej lub za tęże, na drugim zaś nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, można przejrzeć w tut. sąd. Registraturze.

Kurator nieznanym wierzycieli adwokat dr. Byk w Brodach.

Brody, 23 lipca 1897.

L. 5576 (7861 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Grzymałowie położonej wedle wykazu hipotecznego l. 1530 tejże gminy dłużnika Mojżesza Kahnego własnej na zaspokojenie pretensyj Mojżesza Badiana w kwocie 425 złr. w. a. z pn. dnia 24 listopada 1897 i dnia 24 grudnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takiej.

Poreczne wynosi 53 złr. 80 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 29 sierpnia 1897 do tabuli weszli, kuratorem p. Samuela Gottesmana z Grzymałowa.

Grzymałów, dnia 6 września 1897.

L. 5577 (7862 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Grzymałowie położonej wedle wykazu hipotecznego l. 19 tejże gminy dłużnika Mojżesza Kahnego, syna Salamona własnej, na zaspokojenie pretensyj Mojżesza Badiana w kwocie 400 złr. w. a. z pn. dnia 24 listopada 1897 i dnia 24 grudnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takiej.

Poreczne wynosi 70 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 31 sierpnia 1897 do tabuli weszli, kuratorem p. Samuela Gottesmana w Grzymałowie.

Grzymałów, dnia 6 września 1897.

L. 10724 (8293 1—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird kundgemacht: Es ist über Ansuchen des Friedrich Piesch in Lipnik die exekutive Versteigerung der der Emma 10 Spatzer 20 Sklarezyk gehörigen auf 2620 fl. geschätzten Realität CNr. 27 in Lipnik G. f. Zl. 27

bewilligt und sind hiezu zwei Feilbietungstermine auf den 30 Oktober und auf den 30 November 1897 10 Uhr Vormittags mit dem Anhang angeordnet worden, dass diese Belliat bei der ersten Feilbietung nur um oder über den Schätzungswert bei der zweiten aber auch unter demselben hintangegeben wird.

Die Lizitationsbedingnisse, wornach wie jeder Lizitant 10% Vadium zu erlegen hat so wie das Schätzungsprotokoll und der Grundbuchsextrakt können in der hierg. Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Biala, am 24 August 1897.

L. 14286 (8291 1—3)

Dnia 29 października 1897 i dnia 29 listopada 1897 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 58 ks. gr. gm. Sadowice w sprawie egzekucyjnej Jana Kołowicza przeciw Mikołajowi Hrycyszyn pto 110 złr. a. w. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 473 złr. a. w.

Wadium 47 złr. 80 ct.

Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim nawet poniżej takiej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosaudowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiat. miej. del.

Sambor, dnia 20 sierpnia 1897.

L. 4372 (8307 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 2 listopada 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 6 grudnia 1897 nawet poniżej takiej licytacja realności według wyk. hip. 1179 ks. gr. gminy kat. Sądowa Wiszoia objętej, nieobjętej masy spadkowej Elki ze Schwarzów Neudorfer własnej na rzecz Abrahama Neudorfera pto 360 złr.

Cena wywołania 230 złr.

Wadium 23 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanym z miejsca pobytu wierzycieli i dla tych wierzycieli, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego weszli do hipoteki ustanawia się kuratora p. dr. Czermaka.

C. k. Sąd powiatowy.

Sądowa wisznia, 30 lipca 1897.

L. 6734 (8310 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do wiadomości, iż w dniach 15 listopada i 16 grudnia 1897 o godzinie 10 rano odbędzie się w tymże Sądzie celem ściągnięcia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Złoczowie w kwocie 50 złr. w. a. z pn. licytacja realności w Zabiniu położonej whl. 293 ks. gr. Żabiń objętej dłużniczki Anny Werbowskijskiej własnej, a to na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej w kwocie 110 złr. a. w.

Wadium 10% ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Naglera ze Zborowa.

Zborów, dnia 18 września 1897.

L. 9730 (8259 1—3)

C. k. Sąd powiatowy, miej. del. w Sanoku podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 50 złr. z pn. na rzecz Stanisława Bocoenia odbędzie się w dwóch terminach dnia 19 listopada 1897 i dnia 17 grudnia 1897 o 10 godz. rano egzekucyjna sprzedaż 1/4 części realności whl. 201 gminy Kostarowce objętej własność Mikołaja Jarosza stanowiącej.

Cena wywołania 115 złr.

Wadium 11 złr. 50 ct.

Bliższe warunki przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 18 stycznia 1897 prawa zastawu uzyskali, lub tych, którymby uchwała niniejsza lub inne uchwały w tej sprawie wydane z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. dr. Gawła z substytucją p. dr. Flakowicza adw. w Sanoku.

Sanok, dnia 18 września 1897.

L. 6681 (8215 1—3)

W dniach 19 listopada 1897 i 20 grudnia 1897 każdym razem o godz. 9 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna licytacja realności Ilka Ciciarki w Rozburzu długim położonej wyk. hip. l. 190 ks. gr. gm. kat. Rozbórz z długi objętej na rzecz Rischy Goldman pto 25 złr. a. w. z pn.

Cena wywołania 200 złr. a. w.

Wadium 20 złr. a. w.

Protokół oszacowania i wyciąg tabularny oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Pruchnik, 20 września 1897.

L. 8903 (7808 1-3)
 W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 19 listopada 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 grudnia 1897 nawet niżej takowej licytacja realności według wyk. hip. 67 ks. gr. gm. kat. Jaworów Wasyla Geletnik syna Jurka własnej na rzecz Skarbu Państwa pto 16 zł. 97 ct. a. w. z pn. Cena wywołania 2605 zł.
 Wadyum 260 zł. 50 ct.
 Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
 Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipot. ustanowiono kuratorem adw. dr. Korpińskiego w Kosowie.
 Kosów, 28 czerwca 1897.

L. 9176 (7807 1-3)
 W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 19 listopada 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 grudnia 1897 nawet niżej takowej licytacja realności według wyk. hip. 1. 262 ks. gr. gm. kat. Kosów dłużnika Oleksy Tymiała własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie pto 43 zł. 67 ct. a. w.
 Cena wywołania 425 zł.
 Wadyum 42 zł. 50 ct.
 Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
 Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hip. ustanowiono kuratorem adw. Korpińskiego w Kosowie.
 Kosów, 19 czerwca 1897.

L. 15379 (8308 1-3)
 W tut. sądzie odbędzie się o godz. 9 rano dnia 17 listopada 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 22 grudnia 1897 nawet poniżej takowej licytacja posiadłości wyk. hip. 1. 133 ks. gr. gm. kat. Wolica komarowa Tomasza Malinowskiego własnej na rzecz Banku krajowego we Lwowie pto 8 zł. 68 ct. etc. z pn.
 Cena wywołania 3000 zł.
 Wadyum 300 zł.
 Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
 Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono kuratorem dr. Filipowskiego ze substytucją dr. Petruszewicza.
 Sokal, 29 sierpnia 1897.

L. 55742 (8004 1-3)
 C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje do publicznej wiadomości że w sali rozpraw tegoż sądu celem zaspokojenia wierzycielności c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie a mianowicie sum 960 zł z 8% odsetkami zwłoki od dnia 1 listopada 1894, 960 zł z 8% odsetkami zwłoki od dnia 1 maja 1895, 960 zł z 8% odsetkami zwłoki od 1 listopada 1895 i 960 z 8% odsetkami od 1 maja 1896 bieżącymi z pn. odbędzie się w dniu 22 listopada 1897 i w dniu 27 grudnia 1897 każdym razem o godz. 11 przedpołudniem przymusowa sprzedaż realności pod lk. 731 1/4 we Lwowie wyk. hip. 1: 665 ks. gr. gm. kat. dla miasta Lwowa objętej dłużniczką Zofii z Wędrzychowskich Szydłowskiej własnej, z tem, że na pierwszym terminie majetność ta za cenę lub wyżej ceny wywołania (60.00) zł. w. a., na drugim zaś terminie także poniżej trzeciej części takowej sprzedana będzie.
 Wadyum licytacyjne ma być złożone w kwocie 6000 zł.
 Akt opisania i oceny i warunki licytacyjne w tusąd. registraturze do przejrzania lub odpisu.
 Dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu wydania wyciągu tabularnego prawa rzeczowe na majetności na sprzedaż wystawionej nabyli, lub któryby uchwały w tej sprawie egzekucyjnej z jakiegokolwiek powodu, albo niedosć wcześniej, albo wcale doręczone być nie mogły zamianowaliśmy kuratora w osobie adwokata krajowego p. dr. Leszka Majewskiego, z zastępstwem adw. kraj. p. dr. Kulczyckiego.
 Lwów, dnia 25 września 1897.

L. 2570 (7989 1 3)
 Gwoździecki Sąd powiatowy przedsięwzięcie przymusową licytację realności l. h. 16 ks. gr. gm. kat. Gwoździec mały Mikołaja Bortejczuka własnej w dniach 10 listopada i 17 grudnia 1897 w Sądzie każdym razem o godz. 10 przed południem.
 Cena szacunkowa 930 zł.
 Wadyum 93 zł.
 Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki w tus. registraturze do przejrzania.
 Gwoździec, 26 sierpnia 1897.

L. 4058 (7818 1-3)
 Dla zaspokojenia pretensji Jana Okiewicza w kwocie 500 zł. z pn. odbędzie się w Sądzie tut. dnia 19 listopada i 17 grudnia 1897 zawsze o godz. 10 rano przymusowy publiczny przetarg realności w Juśkowicach położonej według whl. 143 ks. gr. gm. ka-

tastralnej Juśkowice dłużnika Stefana Gaby własnej.
 Poreczne wynosi 10% ceny wywołania to jest kwotę 291 zł. 44 ct.
 Bliższe warunki, akt oceny i wyciąg hipoteczny przejrzyć można w tusąd. archiwum.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Olesko, dnia 22 lipca 1897.

L. 5950 (8166 1-3)
 Dnia 19 listopada 1897 i dnia 22 grudnia 1897 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie publiczna sprzedaż realności pod lk. 32 w Jadownikach wyk. hip. 32 księgi grunt gminy Jadowniki objętej własnej na rzecz Bartłomieja Kozuba celem zaspokojenia sumy 110 zł. a. w. z pn.
 Cena wywołania 461 zł. 30 ct.
 Wadyum 46 zł. 13 ct.
 Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przegladnąć można w registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony p. adw. dr. Parvi.
 Brzesko, 26 sierpnia 1897.

L. 6725 (7806 1-3)
 W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 19 listopada 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 grudnia 1897 nawet niżej takowej licytacja realności według wyk. hip. 399/2 ks. gr. gm. kat. Kosów Mojsza Schtla własnej na rzecz c. k. uprz. galic. Banku hipotecznego we Lwowie pto 34 zł. 48 ct. a. w. z pn.
 Cena wywołania 6000 zł.
 Wadyum 600 zł.
 Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
 Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Korpińskiego w Kosowie.
 Kosów, 15 czerwca 1897.

L. 11286 (7860 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzycielności c. k. uprz. gal. akc. Banku hipot. we Lwowie w kwocie 280 zł. 6314 zł. 15 ct. i 126 zł. 28 ct. z pn. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod Nk. 317 w Gorlicach położonej, wyk. hip. 1. 526 objętej, dłużników Hay i Majera Bergerów własnej w dzień 19 listopada 1897 i 20 grudnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano w Gorlicach.
 Cena wywołania 14600 zł.
 Wadyum 1460 zł.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Józefa Radomskiego z Gorlic.
 Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tus. registraturze.
 Gorlice, dnia 9 sierpnia 1897.

L. 8262 (7882 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzycielności Józefa Szczygła w kwocie 35 zł. 4 ct. z pn. w dniach 19 listopada 1897 i 16 grudnia 1897 w Sądzie o godz. 10 rano realność w Sieprawia objęta przez publiczną licytację sprzedana będzie.
 Cena wywołania wynosi 201 zł 5 ct.
 Zakład 20 zł. 15 ct.
 Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy oraz resztę warunków licytacyjnych przegladnąć można w registraturze sądu.
 Wieliczka, 12 października 1896.

L. 6810 (8362 1-3)
 W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 17 listopada powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 15 grudnia 1897 nawet poniżej takowej licytacja realności według whl. 142 gm. w Łahodów, Sawy Krawiec własnej na rzecz Salomona Kstza o 19 zł. 80 ct. z pn.
 Cena wywołania 50 zł.
 Wadyum 5 zł.
 Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
 Dla wierzycieli hip. ustanowiono kuratorem Szymona Czestynskiego.
 Gliniany, 18 września 1897.

L. 6511 (7859 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzycielności Michała Barszcza w kwocie 100 zł. a. w. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności wyk. hip. 1. 321 gm. Ropica polska objętej dłużnikiem Tomasza i Arolonii Hyziaków własnej na dzień 19 listopada 1897 i 20 grudnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano w Gorlicach.
 Cena wywołania 160 zł.
 Wadyum 16 zł.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dr. Karola Neumanna.
 Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.
 Gorlice, 31 sierpnia 1897.

Konkurs.

L. 59545 (8248 3-3)
 Ogłoszenie konkursu.
 Celem nadania stypendyów z zapisu śp. Menarda Konieckiego po 200 zł. i po 150 zł. rocznie ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya powyższe przeznaczone są wyłącznie tylko dla młodzieży pochodzenia polskiego uczęszczającej na wykłady w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie przedewszystkiem zaś i bezwzględnie dla krewnych i powinowatych s. p. fundatora, jeśli są uczniami rzeczzonego Uniwersytetu.

Prawo nadawania stypendyów wykonywa Senat akademicki Uniwersytetu Jagiellońskiego, do którego też wniesione być mają podania kandydatów a to najdalej do 15 listopada br. Do podań należy dołączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należyście zatwierdzone i dowody dobrego postępu w naukach mianowicie zaś świadectwo obdługo egzaminu dojrzałości, a względnie poświadczenie, iż kandydat w ostatniem półroczu szkolnem składał egzamina prywatne (kolokwia) z głównych przedmiotów, na które w temże półroczu uczęszczał.

Ubiegający się o stypendya z tytułu pokrewiństwa lub powinowactwa z fundatorem, winni również tę własność swoją wiarygodnie udowodnić.
 Wypłata stypendyów nastąpi za kwitami poświadczonymi przez dziekana właściwego fakultetu, przed którym kwitujący ma się wykazać, że w dotyczącem półroczu złożył egzamina prywatne przynajmniej z dwóch głównych przedmiotów, na które uczęszczał.
 Z Wydziału krajowego
 Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Ks. Krakowskiem.
 We Lwowie, dnia 6 października 1897.

L. 54774 (8245 3-3)
 Ogłoszenie konkursu
 W celu nadania dwóch stypendyów „Strisowerowskich“ po 80 zł. w. a. rocznie utworzonych przez zm. Adolfa Juliusza dw. im. Strisowera ogłasza się niniejszym konkurs.
 Stypendya z tej fundacyi nadane obecnie przez substytucję są przeznaczone w pierwszym rzędzie dla uczniów jakichkolwiek szkół publicznych ludowych, średnich, wyższych lub zawodowych, pochodzących w prostej linii od fundatora i wyznających religię mojżeszową, a wykazujących ubóstwo i zostaną w razie zgłoszenia się takich kandydatów odjęte substytutom, a nadane kandydatom w pierwszym rzędzie powołanym.

Prawo nadawania stypendyów z niniejszej fundacyi służy na teraz córce fundatora p. Bebeci Netti (Zanacie) Sternbergowej w Wiedniu zamieszkałej łącznie z przełożeniem zborni izraelickiego w Jarosławiu, ewentualnie zaś Wydziałowi krajowemu.
 Podania, wystosowane do Wydziału krajowego należy wnosić na ręce przełożonej władzy szkolnej kandydata, najpóźniej do dnia 15 listopada r. b. i załączyć dowody pochodzenia w prostej linii od fundatora, metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa i świadectwa szkolne z ostatniego półroczu.
 Z Wydziału krajowego
 Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Ks. Krakowskiem.
 We Lwowie, dnia 6 października 1897.

L. 54969 (8246 2-3)
 Ogłoszenie konkursu.
 W celu nadania jednego stypendyum w kwocie czterystu (400) zł. w. a. rocznie z fundacyi familijnej Waleryana Czykowskiego, ogłasza się niniejszym konkurs.
 Stypendyum to jest przeznaczone dla członków familii s. p. fundatora, uczniów lub uczennic, poświęcających się naukom w publicznych szkołach lub zakładach naukowych w kraju w jakimkolwiek zawodzie nauki lub sztuki, którzy się wykazą nienagannem sprawowaniem się, dobrym postępem w naukach i niezamożnością, wymagającą takiej pomocy.
 Członkami familii fundatora są wszyscy pochodzący w prostej linii od pradziada fundatora, Grzegorza Czykowskiego, nazwisko Czykowskich noszący. Z krewnych fundatora pięci żeńskiej mogą z tej fundacyi korzystać tylko te, których ojcem był Czykowski, pochodzący w prostej linii od wspomnianego Grzegorza Czykowskiego.

W braku takich krewnych fundatora, nadane zostanie stypendyum po poprzedniem rozdzieleniu na dwa stypendya po 200 zł. w. a. rocznie, uczniu lub uczennicom, posiadającym resztę powyższych warunków, a wykazującym pokrewiństwo z fundatorem po każdej, jednakże tylko prz. z substytucją.
 Stypendya pobierać będą obdarzeni aż do ukończenia swoich nauk, a po ich ukończeniu jeszcze przez tak długi czas, póki obdarzony nie osiągnie stałej płacy lub remuneracyi, równającej się przynajmniej sumie pobieranego stypendyum, wszakże nie dłużej jak prz. z lat pięć licząc od prawidłowego ukończenia nauk. Co do sposobu wypłaty i co do utraty stypendyum obowiązują ogólne przepisy.
 Wypłata stypendyów nadanych przez

substytucję ustaje nadto w razie zgłoszenia się osoby, w pierwszym rzędzie do korzystania z fundacyi powołanej.

Prawo nadawania tych stypendyów służy Wmu. Wiktorowi Władysławowi dw. im. Czykowskiemu posłowi sejmowemu i właścicielowi dóbr w Medwedowcach p. Pyszkowce ewentualnie zaś Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najdalej do dnia 15 listopada r. b. i załączyć do nich metrykę chrztu osoby ubiegającej się o stypendyum, tudzież metryki chrztu lub inne wiarygodne dowody wykazujące jej pochodzenie w prostej linii po mieczu od s. p. Grzegorza Czykowskiego, a względnie pokrewiństwo po kądzieli z fundatorem, dalej legalne świadectwo o stosunkach majątkowych jej samej i jej rodziców, a wreszcie ostatnie świadectwo szkolne.

Z Wydziału krajowego
 Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wiel. Ks. Krakowskiem.
 We Lwowie, dnia 6 października 1897.

L. 59132 (8247 2-3)
 Ogłoszenie konkursu.
 W celu nadania jednego, a ewentualnie więcej stypendyów wynoszących po sto pięćdziesiąt (150) zł. w. a. rocznie z fundacyi s. p. Leona Boznańskiego, ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya z tej fundacyi są przeznaczone dla młodzieży dobrze się uczącej a ubogiej, z ojcą i matką Polaków zrodzonej, uczęszczającej do jakichkolwiek szkół publicznych w Królestwie Galicyi i Lodomerji wraz z Wiel. Księstwem Krakowskiem z wyłączeniem jednak szkół początkowych (ludowych). Pierwszeństwo służy osobom płci obojczy, które oprócz powyższych warunków wykazają pochodzenie po mieczu lub po kądzieli od Boznańskich lub Bobrownickich, tudzież młodzieńcom pochodzącym od rodziców należących do ludności wioski s. p. fundatora.

Pobór stypendyum trwa aż do zupełnego ukończenia wyższych studiów w jakimkolwiek zawodzie w okrębie Monarchii austro-węgierskiej i może być przedłużony jeszcze najwyżej na trzy lata w celu uzupełnienia wykształcenia zawodowego za granicą.

Prawo nadawania niniejszych stypendyów służy Wydziałowi krajowemu.
 Podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 15 listopada r. b. łącznie i załączyć do nich metryki chrztu osoby ubiegającej się o stypendyum i jej obojga rodziców, świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne, a w razie odwoływania się do pierwszeństwa także dowody pochodzenia od Boznańskich i Bobrownickich, a względnie od rodziców należących do ludności wioski Dzwonowa w powiecie Pilźnieńskim.
 Podania niezaspokojone w przepisane dokumenta nie zostaną uwzględnione.
 Z Wydziału krajowego
 Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Ks. Krakowskiem.
 We Lwowie, d. 6 października 1897.

L. 87395 (8311)
 Ogłoszenie konkursu.
 Celem nadania opróżnionych z początkiem roku szkolnego 1897/8 stypendyów z funduszu naukowego w kwocie po 105 zł. w. a. przeznaczonych dla młodzieży ruskiej narodowości, oddającej się naukom na Wydziale prawa lub filozofii tutejszo-krajowych Uniwersytetów, ogłasza się niniejszym konkurs do 15 listopada 1897.

Ubiegający się o takie stypendyum winni przedłożyć swe podania przed upływem terminu konkursowego za pośrednictwem władzy akademickiej do c. k. Namiestnictwa i dołączyć do podania metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa, świadectwo szkolne oraz dowód frekwencyi i aplikacyi co do nauk, które obecnie na c. k. Uniwersytecie odbywają.
 Z c. k. Namiestnictwa.
 Lwów, dnia 10 października 1897.

Оголошен конкурс.
 В ціли надання опорожнених з початком року шкільного 1897/8, стипендій з фонду наукового в квоті по 105 згр. в. а. преназначених для молодіжи рускої народности, видаючої ся наукам на Відділі права або філософії тугешно краєвих Університетів оголошує ся оим конкурсе до 15 падолиста 897.

Убігаючі ся о таке стипендіум винни предложити евої подання перед уплином терміну конкурсового за посредництвом власти академічної до ц. к. Намістництва і долучити до подання метрику уродження, свідцтво убожества, свідцтва шкільні а заравом довід фреквентациї і апликациї що до наук, котрі тепер на ц. к. Університеті відбувають.
 З ц. к. Намістництва.
 Львів, дня 10 жовтня 1897.

L. 60267 (8317 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania dwóch stypendyów z fundacji ś. p. Ludwika Niezabitowskiej, o rocznych 210 zł. w. a., ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya z tej fundacji są przeznaczone dla ubogich młodzieńców pochodzenia szlacheckiego, którzy ukończywszy przynajmniej szkoły początkowe, uczęszczają do szkół średnich lub wyższych w kraju istniejących.

Pierwszeństwo mają ubodzy członkowie rodziny Józefa Niezabitowskiego, dziada ś. p. fundatora z linii prostej po mieczu i po każdej, po tych następują potomkowie szlachty galicyjskiej, których szlacheckie pochodzenie udowodnione jest prawnie na podstawie posiadania dóbr ziemskich za czasów królów polskich, lub też na podstawie dyplomów tychże królów.

Wreszcie otrzymać mogą stypendyum powyższe potomkowie rodzin wyniesionych do stanu szlacheckiego przez Jego ces. i król. Apostolską Mość Cesarza Austriackiego, lub też obdarzonych indygenatem Królestwa Galicyi i Lodomerji.

Z temy ułożonej przez c. k. Namiestnictwo, wybiera kandydata Wny Włodzimierz Niezabitowski.

Kompetenci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego najdalej do 15 listopada r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, ostatnie świadectwo szkolne, tudzież dowody szlacheckiego pochodzenia, a względnie dowody pokrewieństwa z fundatorką.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz
z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, dnia 6. października 1897.

L. 59130 (8315 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania jednego stypendyum z fundacji imienia Agenora hrab. Gołuchowskiego, o rocznych 200 zł. w. a., ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendyum to przeznaczone jest dla ubogich w Galicyi urodzonych młodzieńców, uczęszczających do krajowych szkół gimnazjalnych, uniwersyteckich, realnych lub technicznych.

Prawo nadawania tego stypendyum służy JE. Wmu Agenorowi hr. Gołuchowskiemu, ordynatowi na Skale.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego, a to najpóźniej do 15 listopada r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i dowody dotychczasowego postępu w naukach, a w szczególności i ostatnie świadectwo szkolne.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem
Ks. Krakowskim

We Lwowie, dnia 6. października 1897.

L. 62080 (8314 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania dwóch a ewentualnie więcej stypendyów z zapisu ś. p. Andrzeja Żalchockiego po 115 zł. 50 ct. w. a. ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya te przeznaczone są dla ubogiej uczonej się młodzieży, synów szlachty polskiej, uczęszczających do szkół publicznych w kraju istniejących, z pierwszeństwem w równych zresztą okolicznościach dla krewnych fundatora i jego spadkobierców Józefa Żalchockiego i Aleksandra Gizińskiego.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego najdalej do 15 listopada r. b. i załączyć wywód szlachectwa polskiego, dalej metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone, tudzież ostatnie świadectwo szkolne, ewentualnie także dowody pokrewieństwa z fundatorem, lub Józefem Żalchockim, albo Aleksandrem Gizińskim.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem
Ks. Krakowskim

We Lwowie, dnia 8. października 1897

L. 59714 (8316 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania stypendyum z fundacji ś. p. Jakóba Kulczyckiego o rocznych 72 zł. w. a. ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendyum to przeznaczone jest dla dziewcząt imienia Kulczyckich, z pierwszeństwem dla krewnych fundatora ś. p. Jakóba Kulczyckiego, byłego Prezesa sądów szlacheckich, Lubelskich i Lwowskich i trwa aż do zupełnego ukończenia nauk w szkołach publicznych lub też prywatnych, posiadających prawo szkoły publicznej najdłużej jednak do skończenia 24 roku życia lub do czasu wcześniejszego zamążpójścia. Dziewczęta, któreby w ciągu nauk nie mogły mieszkać u rodziców lub opiekunów, winne być umieszczone w klasztorze Sióstr miłosierdzia.

Prawo wyboru stypendystki służy spadkobiercom ś. p. fundatora i tychże następcom (t. j. Katarzynie z Kulczyckich zamężnej Sie-

dliskiej i Edwardowi Rembowskiemu synowi Ksawery z Kulczyckich zamężnej Rembowskiej a względnie ich spadkobiercom) pod warunkiem jednak, że do wykonania tego prawa zgłoszą się w terminie oznaczonym niniejszym konkursem, w przeciwnym bowiem razie nadaje stypendyum c. k. Namiestnictwo.

Kandydatki winne wnieść podania swoje na ręce Dyrekcyi zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego a to najdalej do 15 listopada r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież dowody dotychczasowych postępów w naukach a względnie również wiarygodne dowody pokrewieństwa swego z ś. p. fundatorem.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz
z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, dnia 6. października 1897.

L. 2614 (8253 1—2)

Dnia 15 listopada 1897 upływa termin do wniesienia podań kompetencyjnych na 1 posadę dozorczy więziennego drugiej klasy w c. k. zakładzie karnym w Stanisławowie wedle konkursu w „Gazecie Lwowskiej“ z dnia 16 b. m. Nr. 236 rozpisanego.

C. k. Dyrekcyja zakładu karnego dla mężczyzn.
Stanisławów, d. 12. października 1897.

Upadłości.

L. 16739 (8228 2—3)

Das k. k. Kreisgericht in Tarnopol hat die Eröffnung des Concurses über das gesamte wimmer befindliche bewegliche und über das in den Ländern, für welche die Konkurs-Ordnung vom 25. Dezember 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen der nichtprotokollirten Handelsfirma Hensla Machle Feuerberg in Probuźna bewilliget, den Herrn k. k. Landesgerichtsrath Wincenty Cichocki in Husiatyn zum Concurs-Commissär und den Herrn dr. Heinrich Nathansohn, Advokaten in Husiatyn zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, in der auf den 19. October 1897 um 10 Uhr Vor. M. vor dem Concurs-Commissär angeordneten Tagfahrt unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder über die Ernennung eines anderen Masseverwalters und eines Stellvertreters desselben ihre Vorschläge zu erstatten und die Wahl eines Gläubiger-Ausschusses vorzunehmen ferner werden alle diejenigen, welche gegen die gemeinschaftliche Concurs-Masse einen Anspruch als Concurs-Gläubiger erheben wollen aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis zum 7. Dezember 1897 bei diesem k. k. Kreisgerichte oder bei dem Concurs-Commissär nach Vorschrift der Concurs-Ordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile zur Anmeldung und in der hiermit auf den 10. Jänner 1898 um 10 Uhr V. M. vor dem Concurs-Commissär in Husiatyn angeordneten Liquidirungstagfahrt zur Liquidirung zur Rangbestimmung zu bringen.

Den bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, die bis dahin im Amte waren andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die Liquidirungstagfahrt wird zugleich als Vergleichstagfahrt bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemberger Zeitung erfolgen.

Tarnopol, am 7. October 1897.

L. 43142 (8226 2—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Rozalii Rudolf posiadającej handel towarów płóciennych w Krakowie a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomości o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. Radeę Sądu krajowego Kaspniewskiego a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Tadeusza Kwiecińskiego z substytucją p. adw. dr. Karola Łepkowskiego

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 21. października 1897 przed komisarzem wyznaczonym, w biurze Nr. 7 o godz. 10 rano za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensji przeciwko ma-

się konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 20 grudnia 1897 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 15 stycznia 1898 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuży prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufaniu pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzečenym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 9. października 1897.

Kuratele.

L. 5107 (8206 3—3)

Wasył Czarny syn Jwana z Makowiska został uznany za marnotrawcę, kuratorem ustanowiono Michała Głubisza z Makowiska.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław, 26. marca 1897.

L. 6063 (8211 3—3)

Mikołaja Petryszyna z Turza uznano marnotrawcą i kuratorem ustanowiono Semka Styrskiego z Turza.

C. k. Sąd powiatowy.

Łopatyn, 30. lipca 1897.

L. 2638 (8212 3—2)

Stefana Gabę z Juszkowic uznano marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Fedka Hawryluka z Juszkowic.

C. k. Sąd powiatowy.

Olesko, dnia 30. maja 1897.

L. 3165 (8217 3—3)

Dla uznanego umysłowo chorym Macieja Bujnowskiego z Bzianki, ustanowiono kuratorem Michała Wojtunia z Bzianki.

C. k. Sąd powiatowy.

Rymanów, 31. sierpnia 1897.

L. 1322 (8100 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, że Wasył Skrypeczek z Germakówki uznany został marnotrawcą, a kuratorem ustanowiony Semko Pulak z Germakówki.

Mielnica, 10. lutego 1897.

L. 2461 (8092 3—3)

Stanisław Spyra z Krakowa uznany umysłowo chorym.

Kuratorem jego Stanisław Wyroba z Krakowa.

Sąd deleg. miejski

Kraków, 23. sierpnia 1897.

L. 11146 (8028 3—3)

Niniejszym edyktem zawiadamia się, że Maryanna Kwaśna z Bystrej uznana została za umysłowo niedołężną i że kuratorem dla niej ustanowiono Jana Tomika zastępcę wójta w Bystrej.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, dnia 30. sierpnia 1897.

L. 7238 (8137 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadomiał uchwałą z dnia 29. czerwca 1897 l. 5437 nad Artymem Szpuganiczem z Szurmiacza kuratela z powodu tegoż niedołęstwa umysłowego.

C. k. Sąd powiatowy.

Turka, dnia 15. sierpnia 1897.

L. 6461 (8180 3—3)

Aniela Franaiszka 2 im. Bolek z Oświęcimia uznana za bezwłasnowolną, kuratorem jej ustanowiono Franciszka Smiłowskiego z Oświęcimia.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim, 18. września 1897.

L. 4358 (8241 3—3)

Franciszek Jednoróg syn Tomasza ze Siemianówki uznany marnotrawcą.

Jego kuratorem Grzegorz Bezrąk ze Siemianówki.

C. k. Sąd powiatowy.

Szczerzec, 30. września 1897.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 15470 (8172 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Józefa Królikiewicza ewentualnie tegoż niewiadomych spadkobierców, że przeciw nim wnieśli Hipolit i Karol Hubrowie i Józefa Leitnera pozw do praes. 11. września 1897 l. 15470 o uznanie prawa 3 letniej dzierżawy ciężącego na realności pod nr. 87 w Jarosławiu za zgasłe i zezwolenie na wpis wykreślenia tego prawa i sumy 300 zł., na który termin do rozprawy usnej na dzień 25. października 1897 godzinie 9 rano został wyznaczony.

Dla pozwanych ustanawia się kuratorem adwokata dr. Jahla z Jarosławia a pozwanych wzywa się, aby ustanowionemu kuratorowi zczasu udzielili informacji lub Sądowi innego przedstawili pełnomocnika, inaczej bowiem skutki zaniebdania sami sobie będą musieli przypisać.

Jarosław, 11. września 1897.

L. 24416 (8164 3—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Steinera, że na prośbę tegoż Banku krajowego we Lwowie uchwałą tegoż Sądu obwodowego z dnia 19. czerwca 1897 l. 9117 licytacya dóbr Bukówna dozwolona i na dzień 14. października i 25. listopada 1897 wyznaczona została i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Eliaszkowi Fislerowi, przyczem wzywa go, by rzeczonym kuratorowi wcześniej do ochrony jego praw potrzebną informację udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił.

Stanisławów, 7. października 1897.

L. 8177 (8118 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mendla Sperlinga, iż Ksawery Koloński przeciw niemu pozw do praes. 16. września 1897 l. 8177 o wykreślenie prawa hipoteki sumy 14600 zł. ze stanu biernego dóbr Ochotnica ewentualnie zapłatę sumy 500 zł. z pn., że takowy do postępowania sumarycznego z terminem na dzień 18. listopada 1897 o 9 rano zadekretowano i odośnoją uchwałę ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adw. dr. Chodackiemu w Nowym Sączu doręczono.

Wzywa się tedy Mendla Sperlinga, by ustanowionemu kuratorowi środki do obrony udzielił lub innego sobie pełnomocnika ustanowił, inaczej z zaniebdania tego wyniku skutki, sam sobie przypisze.

Nowy Sącz, dnia 18. września 1897.

L. 4597 (8130 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łące zawiadamia niewiadomego z pobytu Jędrzeja Freimutha, że do l. 2226 wniósł przeciw niemu Jan Freimuth skargę o 300 zł. w. a., na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 15. grudnia 1897 o godzinie 9 rano tudzież, że dla niego ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. Emila Szolągina c. k. notaryusza w Łące.

Będzie zatem rzeczą pozwanego, kuratorowi swemu wcześniej udzielić informacji do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe wynikające mogące, sam sobie przypisać będzie musiał.

Łąka, 16. września 1897.

L. 2661 (8198 2—3)

Jego Ekscellenca Pan Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego mianował na mocy §. 301 p. k. dla IV. zwyższej kadencji posiedzenia Sądów przysięgłych w roku 1897 przy c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu, przy c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu, Prezydenta tegoż Sądu przewodniczącym zaś Radeów Antoniego Reinwartha, Karola Zolnera, Józefa Schabenbecka i Emila Krwawicza zastępcami Przewodniczącego Sądów przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencji rozpoczną się dnia 22. listopada 1897 o godzinie 9 przed południem.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego

Tarnopol, dnia 5. października 1897.

L. 1351 (8161 2—3)

Jego Ekscellenca c. k. Prezydent wyższego sądu krajowego we Lwowie w myśl §. 301 p. k. zamianował na czwartą zwyższą kadencję sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Brzeżanach przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych Radeę Dwornickiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. Prezydenta sądu obwodowego Wiktora Ramskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. Radeów sądu krajowego Macieja Kaszewicza, Jana Komarnickiego, Jana Jaworskiego i Tusa Schillinga Sieńgalewicza.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego

Brzeżany, dnia 5. października 1897.

Wyroki prasowe.

Zl. 230 (8077)
 Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 21 August 1897, Zl. 1094/9818, die Weiterverbreitung der Nummer 7108, 1. Ausgabe, der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 18 August 1897 wegen des Artikels: „L'inerzia deil' autorità giudiziaria su una nozione“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 27 August 1897, Zl. 1124/9661, die Weiterverbreitung der Nummer 122, 1. Ausgabe, der Zeitschrift: „Corriere Nazionale“ vom 21 August 1897, wegen der Stelle von „Sarobbo un offandere“ bis zum Schlusse des Artikels: „Un atto die giustizia“ sowie des Artikels: „L'attività del Cav. Kovacevich“ nach §§. 300, 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 2 September 1897, Zahl 1146/9918, die Weiterverbreitung der Nummer 1119, 1. Ausgabe, der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 31 August 1897 wegen des Titels und der Stelle von „Questo movimento archeologico“ bis „Giulia Inziato“ des Artikels: „Movimento archeologico nella Venezia Giulia“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 14 September 1897, Zl. 1150/9952, die Weiterverbreitung der Nummer 7120, 1. Ausgabe, der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 1 September 1897 wegen der Stelle von „Decisamente sa“ bis zum Schlusse des Artikels: „A proposito del sequestro di ieri“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 6 September 1897, Zahl 1155/10010, die Weiterverbreitung der Nummer 7122, 1. Ausgabe, der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 3 September 1897 wegen der Stelle von „L'Alto Adige di Trento“ bis „di sequestrare“ des Artikels: „Ancora del sequestro per la Nomenclatura della nostra regione“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 7 September 1897, Zl. 6818, die Weiterverbreitung der Nummer 68 der Zeitschrift: „Falkenau-Königsberger Volksblatt“ vom 28 August 1897 wegen des ganzen Artikels unter der Überschrift: „Deutsche Hunde“ auf der vorletzten Seite nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Bistritz hat mit dem Erkenntnis vom 13 September 1897, Zl. 4702, die Weiterverbreitung der Nummer 37 der Zeitschrift: „Pisecke Listy“ vom 8 September 1897 wegen des Artikels: „Po novych cestach“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 12 September 1897, Zl. 8398, die Weiterverbreitung der Nummer 70 der Zeitschriften: „Falkenau-Königsberger Volkszeitung“ und „Egerer Nachrichten“ vom 4 September 1897 wegen der Stellen von 1. „Die Fahrt der“ bis „muß unser sein“, 2. „die zum Reichen“ bis „Kämpfe nimmt“, 3. „Mit Stolz sehen wir“ bis „und Gefahr“, 4. „Er wies darauf hin“ bis „allen Lippen wiederhallte“, 5. „... d reicht“ bis „Euch gebot“, 6. „Bis sich vereinst“ bis „Hand in Hand“, 7. „Das Vaterland“ bis „immerdar“, 8. „und wenn es wahr ist“ bis „jubelnde Hochrufe“, 9. „Eine große Aufgabe“ bis „ein Kaiser“, 10. „Die Brüst“ bis „begeisterte Zustimmung“, 11. „Die Feuer“ bis „alldentes Gepräge“, 12. „Selbst jetzt noch“ bis „Freude gehört“, 13. „Von allen Dingen“ bis „aber nicht Deutschland“, 14. „Er Majestät möge“ bis „Feinde ist Heil!“, 15. „Unterscheiden wir also“ bis „Beifall. Tisch“, 16. Sie die Leipziger“ bis „Heil“, 17. „Wir müssen es“ bis „Volksverräther gelten“, 18. „Würdig und großartig“ bis „im Reiche“ des Artikels: „Alldeutschland Tag in Leipzig“ nach §§. 58 c. und 59 c. St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 15 September 1897, Zl. 8470, die Weiterverbreitung der Nummer 73 der Zeitschrift: „Egerer Zeitung“ vom 8 September 1897 wegen der Stelle von „Herr Hofer“ bis „gezeitigt hat“ und von „Man mag über“ bis zum Schlusse des Artikels: „Del in's Feuer“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 15 September 1897, Zahl 8533, die Weiterverbreitung der Nummer 73 der Zeitschrift: „Mächer Zeitung“ vom 11 September 1897 wegen des Artikels: „Beschlagnahme und wieder beschlagnahme“ nach §. 300 St. G. und wegen der Stelle von „So etwas kann“ bis zum Schlusse des Artikels: „Hofer bleibt verhaftet“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Zl. 229 (8081)
 Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
 Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 224 der periodischen Druckschrift: „Reichspost“ vom 1 October 1897, enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Die Constatirung der öffentlichen Meinung des christlichen Volkes in Oesterreich“ in der Stelle von „Das katholische Volk“ bis „verschiedene Seiten“ das Verbrechen nach §. 63 St. G. begründet und es wird nach §. 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. D. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.
 Wien, am 2 October 1897.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
 Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 225 der periodischen Druckschrift: „Reichspost“ vom 2 October 1897 enthaltenen Rubrik: „Sprechsaal“, beginnend mit den Worten „Ein Jurist“ und endigend mit den Worten „hochachtungsvoll ergebener“ das Verbrechen nach §. 63 St. G. begründet und es wird nach §. 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. D. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.
 Wien, am 2 October 1897.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
 Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 40 (290) der periodischen Druckschrift: „Pfeil! Caricaturen“ vom 2 October 1897 und zwar die darin auf pag. 4 enthaltene Illustration sammt dazu gehörigen Texte von „Sie entschuldigen“ bis „aus betrachtet“, dann der ebenda abgedruckte Text zur Illustration von „Wer ist kühl“ bis „Temperaturen“ das Verbrechen nach §. 516 St. G. begründet, und es wird nach §. 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. D. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.
 Wien, am 2 October 1897.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Graz hat mit dem Erkenntnis vom 9 September 1897, Zl. 20276, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der in Berlin erscheinenden Zeitschrift: „Neues Leben“ vom 14 September 1897 wegen des Artikels: „Warum sind wir Anarchisten?“ nach §. 305 St. G. und §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Klagenfurt hat mit dem Erkenntnis vom 27 August 1897, Zl. 7231, die Weiterverbreitung der Nummer 67 der in Bilsch erscheinenden periodischen Druckschrift: „Kärntner Nachrichten“ vom 22 August 1897 wegen des Artikels: „Der neueste Stumpfsinn“ und zwar der Stelle beginnend mit „Der neueste“ und endend mit „mit dem Ministerpräsidenten“ nach §§. 300 und 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. für 1863, gemäß §. 403 St. P. D. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 31 August 1897, Zl. 20040, die Weiterverbreitung der Nummer 35 der Zeitschrift: „Humoristische Listy“ vom 27 August 1897 wegen des Artikels: 1. „As a Pizen? Velky rozdil“ (§. 300 St. G. und §. 302 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. 1863, 2. „Co tomuhle rekne svet?“ §. 300 St. G., 3. „Cech v zavirnam“ §. 300 St. G., 4. „Komu red jeste“ §§. 491, 493 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. für 1863, 5. „Uzavrena a Pzon cili Co dela pismena“ §. 300 St. G. nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 3 September 1897, Zahl 21303, die Weiterverbrei-

tung der Nummer 22 der periodischen Druckschrift: „Melnické Listy“ vom 28 August 1897, wegen der Stelle „Udalosti poslednich dou“ bis „schuze Narodni obrany v Praze“ des Artikels: „Dopis z Prahy. V Praze dne 27 srpna 1897.“ (§§. 302, 304 St. G. nach §. 491 St. P. D. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 3 September 1897, Zl. 20427, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der periodischen Druckschrift: „Pravo Lidu vom 31 August 1897 wegen der Artikel: 1. „Komedia rusko francouske“ in den Stellen „Genius svobody“ bis „ruskeho“ und „Vsak kto do“ bis „u nas“ §. 65 lit. a St. G., 2. „Knihstiskar Angiolitto“ §. 305 St. G. nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 14 September 1897, Zl. 9381, die Weiterverbreitung der im Verlage des Festauschusses erschienenen Druckschrift: „Festzeitung zum Weibefeste der Namensänderung Berschmann in Hermannsthal ddo. 12 Herbstmond 1897 nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 3 September 1897, Zahl 6616, die Weiterverbreitung der Nummer 65 der Zeitschrift: „Deutsche Volkschrift“ vom 28 August wegen der Stelle von „Mit dem tschechischen Volke“ bis „polizeiwidrig ist“ des Artikels: „Ginaus mit den nationalen Hekern!“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Zl. 231 (8115)
 Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Gbrz hat mit dem Erkenntnis vom 10 August 1897, Zl. 3244, die Weiterverbreitung der Nummer 63 der Zeitschrift: „La Seniaella del Friuli“ vom 7 August 1897 wegen der Stelle von „la cartella portava“ bis „la tombola a Gorizia“ des Artikels: „Per la tombola“ und „Qaeilo che puo succedere in questo mondo“ nach §. 300 St. G. und Artikel VIII des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Gbrz hat mit dem Erkenntnis vom 12 August 1897, Zl. 3288, die Weiterverbreitung der Nummer 95 der Zeitschrift: „Corriere di Gorizia“ vom 10 August 1897 wegen des Artikels: „Nelle carceri“ nach Art. VIII des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 8 September 1897, Zl. 8295, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift: „Volkswille“ vom 4 September 1897 wegen des Artikels: „Wenn wir in einem Tollhause lebten“ nach §. 300 St. G., §§. 491, 492 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 10 September 1897, Zl. 8266, die Weiterverbreitung der zwei nicht-periodischen Druckschriften (Brotschütten in Kleinoctasformat, ohne Angabe des Druckers, Druckortes und des Verlegers) a. mit dem Titel: „Pikante Wäpse“, b. mit dem Titel: „Pikante Erzählungen“ nach §. 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Ungarisch hat mit dem Erkenntnis vom 7 September 1897, Zahl 6606, die Weiterverbreitung der Nummer 69 der in Ungarisch = Slavisch erscheinenden periodischen Druckschrift: „Slovacke Noviny“ vom 1 September 1897 wegen des in dieser Zeitschrift unter dem Titel „Feuilleton“ abgedruckten Artikels in den Stellen von „zahrajam si na vojaky“ bis „nad nas povysynym“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Neutitschein hat mit dem Erkenntnis vom 7 September 1897, Zahl 7337, die Weiterverbreitung der im Verlage der Neutitscheiner Ferialverbindung „Germania“ erschienenen Kneipzeitung vom 3 September 1897 wegen des ganzen auf der zweiten Seite enthaltenen Gedichtes: „Alldentscher Kantpruf“ und wegen der Stelle von „Wo dieses Staates“ bis „in Jung und Alt“, des Gedichtes: „Kantpruf“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Zl. 232 (8141)
 Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 6. October 1897, Zahl 9671 M. I., der in Berlin erscheinenden Zeitschrift: „Neues Leben“ auf Grund des §. 26 des Pressgesetzes

den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 6 October 1897, Zahl 9848 M. I., der in Belgrad erscheinenden Zeitschrift: „Beogradska Opstinska Novine“ („БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ“) auf Grund des §. 26 des Pressgesetzes den Postdebit für die in Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 1 September 1897, Zl. 10128, die Weiterverbreitung der Nummer 69 der Zeitschrift: „Tetschen Bodenbacher Zeitung“ vom 28 August 1897 wegen des Artikels: „Leere Drohungen“ nach §. 66 lit. a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 3 September 1897, Zl. 10246, die Weiterverbreitung der Nummer 101 der Zeitschrift: „General-Anzeiger für das Elbe- und Biala-Thal“ vom 29 August 1897 wegen des Leitartikels nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 7 September 1897, Zahl 8204, die Weiterverbreitung der Nummer 70 der Zeitschrift: „Mächer Zeitung“ vom 1 September 1897 wegen des in der Beilage enthaltenen Aufsatzes: „Wir wollen frei bleiben“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 7 September 1897, Zl. 8203, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Unverfälschte Deutsche Worte“ vom 1 Herbstmond 2010 (September 1897) wegen des Artikels: „Pfälzische schichtklügen“ und des Artikels: „Eine pfälzisch-politische Komödie in der Schule“ nach §. 302 St. G. und wegen der Stelle von „Theobahad II“ bis „Theobahad am Throne“ Seite 206, Spalte 2 im Briefkasten“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 12 September 1897, Zahl 8327 die Weiterverbreitung der 2. Auflage der Nummer 25 der Zeitschrift: „Volkswille“ vom 4 September 1897 wegen des Artikels: „Wenn wir in einem Tollhause lebten“ nach §. 300 St. G. und nach §§. 491, 492 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, Zl. 8 R. G. Bl. v. 3 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Eger hat im dem Erkenntnis vom 12 September 1897, Zl. 8446, die Weiterverbreitung der Nummer 72 der Zeitschrift: „Mächer Zeitung“ vom 8 September 1897 wegen des Artikels: „Der Karlsbader Turnverein“ (Bolitsche Rundschau) und „die Behaftung Hofers“ (in der Beilage) nach §. 300 St. G. und wegen des Artikels: „Wahre Worte“ in der Beilage nach §. 65 lit. a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 7 September 1897, Zahl 11830, die Weiterverbreitung der Nummer 201 der Zeitschrift: „Lidova Noviny“ vom 4 September 1897 des Artikels: „Čáruv Pomaik“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Troppau hat mit dem Erkenntnis vom 7 September 1897, Zl. 7224, die Weiterverbreitung der Nummer 203 der Zeitschrift: „Freie Schlesiische Presse“ vom 4 September 1897 wegen des Artikels: „Der Handel um das deutsche Volk“ nach §§. 65 lit. a und 300 St. G. verboten.

Das Lemberger k. k. Landesgericht in Straßachen als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 27 August 1897, Zahl 20551, die Weiterverbreitung der Nummer 30 der Zeitschrift: „Robotnik“ vom 27 August 1897 wegen des Artikels: „Nasi Starostowie“ nach §. 300 St. G. verboten.

Zl. 234 (8222)
 Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
 Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 19 der periodischen Druckschrift: „Arbeiterinnen-Zeitung“ vom 7 October 1897 enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Die Schule und die Clericalen“ in den Stellen von „Bei unseren Clericalen“ bis „Die Schule hin“ und von „Aber dafür wollen“ bis „freien Geschlechtes“ das Vergehen nach §. 302 St. G. begründet,

und es wird nach §. 493 St. B. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und gemäß §. 489 St. B. O. die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme bestätigt.
Wien, am 8 October 1897.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nummer 19 der periodischen Druckschrift: „Volkstribüne“ vom 7 October 1897 enthaltenen Artikel, und zwar: 1. des Artikels mit der Aufschrift: „Streiflichter“ Spitzmarke „Mobergeruch in Kirchen“ in der Stelle von „Das wird schon“ bis „ihres Wirkens“; 2. des Artikels mit der Aufschrift: „Streiflichter“, Spitzmarke „wieder Einer!“ in der Stelle von „Das Einzige Motiv“ bis „lieb ist“; 3. des Artikels mit der Aufschrift: „Aus dem Reichsrotte“ in der Stelle von „Nach einer Reihe“ bis „Session schildern“ ad 1. und 2. das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe und es wird nach §. 493 St. B. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, gemäß §. 489 St. B. O. die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 8 October 1897.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des Druckwerkes: „Hans Blum: Die deutsche Revolution“ 1. Lieferung, Verlag von Eugen Diederichs, Druck von W. Drugulin in Leipzig, in den Stellen 1. Seite 7 von „Mit wahren grauen“ bis „Kaiserkrone knüpfte“; 2. Seite 9 von „Zugleich aber hatte“ bis „deutschen Bunde gemacht“; 3. Seite 21, von „Preußen aber“ bis „Oesterreich voraus hatte“; 4. Flugblatt mit der Aufschrift: „Fürst Metternich“, zwischen Seite 32 und 33, und zwar in folgenden Stellen: a. von „Alle Sünden“ bis „Metternich's Commando“, b. von Metternich der Große“ bis wieder ins Leben“, c. von „Mit dem Volksmarke“ bis „und Diamanten“, d. von „Jeder leise Klageruf“ bis „bedroht und befehlt“, e. von „Und diese fürstlichen“ bis „Fürstenrechte geheiligt“, f. von „Fürst Metternich“ bis „Reise gebracht“ das Verbrechen nach §. 64 St. G. begründe und es wird gemäß §. 489 St. B. O. die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme bestätigt, gemäß §. 493 St. B. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieses Druckwerkes ausgesprochen und gemäß §. 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 8 October 1897.

Konkursa.

L. 1150 (2—2)
Celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich ogłasza się niniejszym konkurs:

I. Przy szkole 4-klasowej mieszanej w Narolu miast. posada nauczyciela (ki) młodszego z roczną płacą 400 zł. i 10 pre. do dodatku na mieszkanie.

II. Przy szkołach 1-klasowych z płacą roczną 350 zł., wolnem pomieszkaniem i ogrodem w: 1. Dzikowie starym, 2. Dzikowie nowym, 3. Futurach, 4. Freifeldzie (gdzie w płacy mieszczą się naturalia wartości 78 zł.), 5. Gorajcu, 6. Hucia różanieckiej, 7. Lipowcu, 8. Lublińcu starym, 10. Łowczy, 11. Mościszanie, 12. Narolu wsi, 13. Niemstowie, 14. Podemszczyźnie, 15. Rudzi- różanieckiej, 16. Sachej woli, 17. Wulce horynieckiej.

W szkołach pod 2, 3, 5, 7, 9, 13 i 15 jest język wykładowy ruski, w innych szkołach wyżej wymienionych język wykładowy polski.

Kompetenci (kompetentki) winni wnieść należyte udokumentowane podania, zaopatrzone tabelą kwalifikacyjną, wykazem służbowym i wymiarem wkładki emerytalnej za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Cieszanowie najpóźniej do 24 listopada 1897.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Cieszanów, 24 września 1897.

L. 1304 (2—2)
C. k. Rada szkolna okręgowa w Stanisławowie ogłasza niniejszym konkurs na następujące stałe posady nauczycielskie:

I. Na posadę dyrektora szkoły wydziałowej męskiej połączonej ze szkołą 4-klasową ludową im. Mickiewicza w Stanisławowie z płacą roczną 800 zł., dodatkiem za kierownictwo w kwocie 200 zł. i wolnem pomieszkaniem w budynku szkolnym.

Kandydaci mają wykazać się egzaminem do szkół wydziałowych.

II. Na trzy posady rzeczywistych nauczycieli starszych wydziałowych przy wymienionej wyżej szkole z kwalifikacją z przedmiotów grupy I, II. i III. Do każdej z tych

posad jest przywiązana płaca 800 zł. i 10 pre. dodatek na mieszkanie.

III. Ewentualnie na trzy posady starszych nauczycieli ludowych przy tej szkole z płacą po 770 zł. i na jedną posadę młodszego nauczyciela z płacą 462 zł. z kwalifikacją do szkół ludowych pospólnych. Kandydaci z uzdolnieniem do prowadzenia nauki zręczności lub też śpiewu i muzyki będą posiadali pierwszeństwo.

IV. Na posadę nauczyciela religii chrześcijańskiej gr. kat. przy wymienionej szkole wydziałowej w połączeniu ze szkołą 4-klasową im. Czackiego z płacą 880 zł. O posadę tę ubiegać się mogą kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonnicy kapłani.

V. Na posadę nauczyciela religii mojżeszowej przy tej samej szkole z płacą 880 zł. O posadę tę starać się mogą kandydaci z egzaminem rabinackim lub kwalifikacją na nauczyciela szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy.

Kompetenci winni w przepisany sposób wnieść należyte udokumentowane podania najpóźniej do 24 listopada b. r. Podania nieudokumentowane nie będą brane pod uwagę.
Stanisławów, 25 września 1897.

L. 1141 (2—2)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Jaworowie ogłasza niniejszym konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich z terminem do 24 listopada 1897.

I. Jedna posada młodszego nauczyciela przy szkole 5-klasowej męskiej w Jaworowie z roczną płacą 400 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.

II. Jedna posada młodszego nauczyciela przy szkole 4-klasowej mieszanej w Krakowie z roczną płacą 400 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.

III. Po jednej posadzie młodszych nauczycieli przy szkołach 2-klasowych a) w Wielkich oczach męskiej z roczną płacą 400 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.

IV. Przy szkołach 1-klasowych z roczną płacą 350 zł., wolnem pomieszkaniem i ogrodem w: 1) Bonowie, 2) Bruchnalu, 3) Czerzyku, 4) Drohomyślu, 5) Hruszowicach, 6) Jażowie starym, 7) Kobylnicy włońskiej, 8) Laszkach, 9) Lubieniach, 10) Młynach, 11) Moracach, 12) Mośczkowicach, 13) Porudnie, 14) Przedborzu, 15) Siedliskach, 16) Wierzbianach, 17) Wulce rosnowskiej.

W szkołach pod I, II, IIIa) i IV, 2 i 14 jest wykładowy język polski, we wszystkich innych ruski.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o powyższe posady mają wnieść podania należyte udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Jaworowie.

Jaworów, dnia 25 września 1897.

L. 1245 (2—2)

Niniejszym ogłasza się konkurs z terminem do 24 listopada b. r. na następujące posady nauczycielskie w Mieleckim okręgu szkolnym:

1. Na posadę starszego nauczyciela przy 5-klasowej szkole męskiej w Mielcu z płacą 450 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.

2. Przy 2-klasowej szkole w Rzechowie z płacą 400 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.

3. Przy szkołach ludowych 1-klasowych w Jaslanach, Surowej, Dąbrówce Wisłockiej z płacą 350 zł., wolnem pomieszkaniem i gruntem.

4. Przy 2-klasowych szkołach w Padwi Narodowej, Gawłuszowicach, Kawęczynie i Wampierzowie na posady młodszych nauczycieli (lek).

Przy otrzymaniu posady starszego nauczyciela w Mielcu będą mieli pierwszeństwo nauczyciele z kwalifikacją do szkół wydziałowych z I. grupy.

Kandydaci (tki) ubiegający się o rzezonowane posady winni w powyższym terminie wnieść podania należyte udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Mielcu.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Mielec, dnia 26 września 1897.

L. 1813 (2—2)

Celem stałego obsadzenia ogłasza się konkurs:

I. Na posadę młodszych nauczycieli z płacą 400 zł. i 40 zł. na mieszkanie przy szkołach: 1. 5-kl. w Skale (dwie posady), 2. 5-kl. w Borszczowie, 3. 4-kl. w Jezierzanach, 4. 3-kl. w Korolówce, 5. 3-kl. w Uściu biskupim, 6. 2-kl. w Kudryńcach, 7. 2-kl. w Mielniczy, po jednej posadzie.

II. Na posadę starszego nauczyciela 5-kl. szkoły w Iwankowie z płacą 350 zł.

III. Na posady samodzielnego nauczyciela z płacą 350 zł., wolnem pomieszkaniem i użytkiem morga ornej ziemi w Bielewczach, Chudyjowcach, Chudykowcach, Horoszowie, Kapuścicach, Muszkarowie, Oleksinacach, Piłatkowcach i Zaluczu.

IV. Na posady młodszych nauczycieli z płacą 300 zł. przy szkołach wiejskich: w 3-klasowej w Iwankowie, b) 2-klasowych a)

Filipkowcach, Germakówce, Głębocku, Łanowcach, Muszkatówce, Cyganach.

Petenci ubiegający się o te posady mają wnieść udokumentowane podania za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w terminie do 24 listopada b. r.

O wszystkie posady mogą ubiegać się także nauczycielki.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Borszczów, 29 września 1897.

L. 1511 (2—2)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Złoczowie ogłasza niniejszym konkurs na następujące posady nauczycielskie:

I. Na posadę nauczyciela (ki) młodszego szkoły 4-klasowej mieszanej w Pomorzach z płacą 400 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.

II. Na posadę nauczyciela (ki) młodszego szkoły 2-klasowej mieszanej w Gologórach z płacą 400 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.

III. Na posadę nauczycieli (ek) młodszych szkół 2-klasowych mieszanych 1. w Firlejówce, 2. Kuźnem, 3. Kontach, 4. Oxydowie, 5. Podhorcach, 6. Skwarzawie z płacą 300 zł. i 40 dodatkiem na mieszkanie.

IV. Na posady nauczycieli szkół 1-klasowych mieszanych z płacą 350 zł. i wolnem pomieszkaniem w budynku szkolnym w 1. Bohutynie, 2. Ciszkach, 3. Czyżowie, 4. Hodowie, 5. Hukałowcach, 6. Iwaczowie, 7. Jarosławicach, 8. Jasionowcach, 9. Jezierzance, 10. Juśkowicach, 11. Kutkorzu, 12. Kropiwniej, 13. Kruhowie, 14. Majdanie gologórskim, 15. Moniówce, 16. Mitulinie, 17. Nesterowcach, 18. Nuszczu, 19. Olszance, 20. Płuhowie, 21. Presowcach, 22. Pleśnianach, 23. Podlipcach, 24. Remizowcach, 25. Rozwazu, 26. Rykowie, 27. Strutynie, 28. Ściance, 29. Torhowie, 30. Uhorcach, 31. Urowie 32. Zaszkozie, 33. Zabiniu.

Kompetenci (kompetentki) ubiegający się o powyższe posady mają wnieść podanie należyte udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Złoczowie najpóźniej do dnia 24 listopada b. r.

Złoczów, 17 września 1897.

L. 1097 (2—2)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Tarnobrzegu ogłasza niniejszym konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Na posadę kierującego nauczyciela przy 5-klasowej szkole w Tarnobrzegu z płacą roczną 450 zł., wolnem pomieszkaniem i dodatkiem za kierownictwo w kwocie rocznej 50 zł. Pierwszeństwo będą mieli kompetenci z egzaminem do szkół wydziałowych.

2. Na posadę starszego nauczyciela przy 4-klasowej szkole w Bałanowie z płacą 450 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.

3. Na posadę starszego nauczyciela przy szkole 4-klasowej w Grębowie z płacą 350 zł. i 10 pre. dodatkiem.

4. Na posadę kierującej nauczycielki przy szkole 2-klasowej w Wielowsi z płacą 350 zł., wolnem pomieszkaniem i dodatkiem za kierownictwo 50 zł. Pierwszeństwo mają P. P. Dominikanki.

5. Na posady młodszych nauczycieli (lek) przy szkołach 2-klasowych: a) w Antonowie, b) w Dąbrowicy, c) w Dumaćnycach, d) w Sobowie, e) w Wielowsi, f) w Zaleszanach po 300 zł. i 10 pre. dodatkiem.

6. Na posady samoisne przy szkołach 1-klasowych: a) w Chwałowicach, b) w Jastkowicach, c) w Stalach, d) w Trześni, e) w Woli kotowej, f) w Wulce turebskiej z płacą po 350 zł. i 10 pre. dodatkiem.

Ewentualnie rozpisać się konkurs na posady mogące się opróżnić ze skutku przeniesienia się nauczyciela dotychczasowego.

Należyte udokumentowane podania należy wnieść do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tarnobrzegu za pośrednictwem swej władzy przełożonej w terminie do 24 listopada 1897.

W Tarnobrzegu dnia 20 września 1897

L. 1720 (2—2)

C. k. Rada szkolna okręgowa zamiejska w Krakowie ogłasza niniejszym konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich:

1. Młodszego nauczyciela w 4-klasowej szkole w Grzegórkach z płacą 300 zł. 100 zł. dodatku miejscowego i 10 pre. na mieszkanie.

2. a) Dwie posady starszych nauczycieli w 4-klasowej szkole w Łobzowie z płacą 350 zł. i 10 pre. na mieszkanie i 100 zł. dodatku miejscowego.

b) Jedna posada młodszego nauczyciela w 4-klasowej szkole w Łobzowie z płacą 300 zł. i 10 pre. na mieszkanie oraz 100 zł. dodatku miejscowego.

3. a) jedna posada starszego nauczyciela w 4-klasowej szkole w Czernichowie z płacą 350 zł. i 10 pre. na mieszkanie.

b) Jedna posada młodszego nauczyciela w 4-klasowej szkole w Czernichowie z płacą 300 zł. i 10 pre. na mieszkanie.

4. Jedna posada młodszego nauczyciela w 3-klasowej szkole w Liszkach z płacą 300 zł. i 10 pre. na mieszkanie.

5. a) Jedna posada nauczyciela kierującego przy 2-klasowej szkole w Bieńczykach z płacą 350 zł. i 50 zł. za kierownictwo, z wolnem pomieszkaniem i użytkiem 1/2 morga gruntu.

b) Jedna posada młodszego nauczyciela przy 2-klasowej szkole w Bieńczykach z płacą 300 zł. i 10 pre. na mieszkanie.

6. a) Jedna posada starszego nauczyciela w 2-klasowej szkole w Balicach, połączonej z dopełniającym kursem rolniczym, z płacą 350 zł. i 10 pre. na mieszkanie.

b) Jedna posada młodszego nauczyciela w 2-klasowej szkole w Balicach z płacą 300 zł. i 10 pre. na mieszkanie.

7. Przy szkołach jednoklasowych z płacą 350 zł. i wolnem pomieszkaniem oraz użytkiem z gruntu szkolnego w Ozulicach, Dojazdowie, Giebuttowie, Luboczy, Rząsce, Nowej wsi szlacheckiej.

8. Posady młodszych nauczycieli przy szkołach 2-klasowych w Dąbiu z płacą 300 zł. i 100 zł. dodatku miejscowego: w Raciborowicach, Wyciążach, Przegini duchownej Wołowicach i Kościelnikach z płacą 300 zł. i 10 pre. na mieszkanie.

Od kompetentów ubiegających się o posady wymienione wymaga się patentu kwalifikacyjnego do szkół pospólnych.

Kompetenci (kompetentki) ubiegający się o powyższe wymienione posady mają wnieść podania należyte udokumentowane za pośrednictwem swej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej zamiejskiej w Krakowie w nieprzekraczalnym terminie do 24 listopada 1897.

Kraków, 21 września 1897.

L. 824 (2—2)

Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich rozpisać się konkurs:

1. Przy szkole 6-klasowej żeńskiej w Gorlicach posada nauczyciela religii rzymskokatolickiej z roczną płacą 600 zł. i dodatkiem 60 zł. na mieszkanie.

2. Przy szkole 5-klasowej mieszanej w Bieczu posada nauczyciela starszego (nauczycielki starszej) z poborami podanymi w art. 11 ustawy z dnia 1 stycznia 1889, Dz. u. kr. Nr. 16.

2. Przy 2-klasowej szkole mieszanej w Rzepienniku Strzyżewskim posada młodszego nauczyciela (ki) z roczną płacą 440 zł.

4. Przy 2-klasowych szkołach mieszanych z wykładowym językiem polskim w Kobylance, Libuszy, Olszynie, Rozembarku, Rzepienniku biskupim, Szymbarku, Wojtowej i Zagorzanach posady nauczycieli (lek) młodszych z roczną płacą po 330 zł.; nauczyciel w Kobylance, Libuszy i wojtowej pobierać będzie nadto roczny dodatek miejscowy, do emerytury niewliczalny, w kwocie 50 zł., a w Olszynie, Libuszy, Rozembarku, Szymbarku i Wojtowej otrzyma wolne pomieszkanie w budynku szkolnym.

5. Przy 1-klasowych szkołach mieszanych z wykładowym językiem polskim w Sietnicy, Ropicy polskiej i Szalowej, tudzież przy szkołach 1-klasowych mieszanych z wykładowym językiem ruskiem w Bartnem, Bielance, Czarnem, Gładyszowie, Klimkówce, Krywej, Kwiatoniu, Małastowie, Pętnej, Radocynie, Ropicy ruskiej, Rychwałdzie, Skwirtnem i Śmierkowie posady nauczycieli (lek) z roczną płacą po 359 zł. i wolnem pomieszkaniem, — w Ropicy ruskiej jest nadto dodatek miejscowy rocznie po 50 zł.

Nauczyciel religii obowiązany jest pełnić obowiązki także i w szkole 6-klasowej męskiej, do 24 godzin tygodniowo. Może nim być kanonicznie ordynowany świecki lub zakonny kapłan a posady duszpasterskiej nie może równocześnie zajmować.

Pierwszeństwo przy otrzymaniu posady przy szkole w Bieczu mieć będą kandydaci, którzy się wykażą egzaminem do szkół wydziałowych.

Podania o powyższe posady należyte udokumentowane należy wnieść za pośrednictwem przełożonej władzy najpóźniej do 24 listopada b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
W Gorlicach dnia 24 września 1897.

L. 7871 (8224 3—3)

Przy sądzie powiatowym w Kolbuszowej opróżniona została posada woźnego z płacą 250 zł. rocznie dodatkiem aktywalnym 25 pre. rocznej płacy, umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę.

Podania o tę lub przy innym sądzie powiatowym opróżnionej się mogącej, dla wyśluzonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego sądowego wnieść należy do 16 listopada 1897 do Prezydium sądu obwodowego w Rzeszowie.

Prezydium sądu wyższego
Kraków, 9 października 1897.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 89.984

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie artykułu 5 konwencji weterynarskiej z państwem Niemieckiem z dnia 6. grudnia 1891 i punktu 5. protokołu końcowego (Dz. u. p. Nr. 16 ex 1892) zakażo wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 9 października b. r. l. 51531 wprowadzać bydło rogacie do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z następujących zarazą płucną niewiedzionych i z tego powodu zamkniętych obszarów państwa Niemieckiego, a mianowicie:

1. Z okrugów rządowych Poczdam, Szczecin (Stettin) Magdeburg i Arasberg w królestwie Pruskim;

2. Z okrugów rządowych: Lipsk (Leipzig) i Zwickau w królestwie Saskim.

Zakaz ten obowiązuje w miejsce zakazu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11 września b. r. l. 28650 ogłoszonego tutaj obwieszczeniem z dnia 16 września b. r. l. 80377 od dnia ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 15 października 1897

L. 4763

(7993 2—3)

Mikuliniecki Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Teresę Bobrowiec, że celem doręczenia jej tus. uchwały z 9 marca 1896 i 1843 ustanowione kuratora Iwana Moskala Mikulińce, 7 lipca 1897.

L. 63281

(8140 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, ustanawia w sprawie wekslowej Banku zaliczkowego we Lwowie przeciw Wilhelmowi vel Wolfowi Feldowi i tow. pta 250 zł. w. a. z pn., kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Wilhelma vel Wolfa Felda adw. dr. Seweryna Panetha, z substytucją adw. dr. Rozmarina i zawiadamia o t m Wilhelma vel Wolfa Felda z uwagą, że przeciw niemu wydany nakaz zapłaty z dnia 27 września 1897 l. 60851 względem sumy 250 zł. z pn. na prośbę Banku zaliczkowego, temuż kuratorowi doręczone. oraz wzywa się Wilhelma Felda, aby u ustanowionego kuratora się zgłosił i celem przestrzegania swych praw stosownych środków użył, ileż wyniknąć mogące z zaniechania niekorzystać, sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 8 października 1897

L. 9086

(8232 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Płonkę, że przeciw niemu wniosło Stowarzyszenie Tercyzry i Tercyarek św. Franciszka w Korczynie skargę do rozprawy ustnej o uznanie własności i intabulację prawa własności realności lwh. 218 ks. gr. gm. kat. Korczyzna, że termin do rozprawy na dzień 25 października 1897 został wyznaczony i pozew do rąk kuratora dlań w osobie adw. dr. Czajkowskiego w Krośnie ustanowionego doręczony został.

Wzywa się zatem Wojciecha Płonkę aby rzezonemu kuratorowi środków obrony dostarczył lub też o ustanowieniu innego pełnomocnika tut. Sądowi doniósł, gdyż inaczey zle skuki sam sobie przypisze.

Krosno dnia 21 września 1897.

L. 19687

(8024)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że równocześnie polecamy prowadzącemu tus. rejestra handlowe, ażeby uwidocznili w rejestrze dla spółek w odnośnej rubryce na foliantach przeznaczonych dla Stanisławowskiej kasy oszczędności że pan Felicyan Milerowicz mianowany został naczelnikiem biura zapisanej w tym rejestrze Stanisławowskiej kasy oszczędności i jako taki uprawniony jest do podpisywania za Stanisławowską kasę oszczędności w sposób i w wypadkach wymienionych w tusadowej uchwałę z 3 go stycznia 1894, l. 17024/93.

Stanisławów, 11 września 1897.

L. 9341

(8305 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Romana i Jarynę Romanicków, iż przeciw nim wniosło Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie pozew o zapłatę kwoty 200 zł. w. a. który wyznaczono termin na dzień 22 października 1897 i że dla nich kuratorem Stefan Cholewkę z B-ska ustanowiono

Rymanów, 24 września 1897.

L. 11308

(8290 1—3)

Niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Leibę Sternberga zawiadamia się z tem, że Szymon Słysz ze Słobódki leśnej wniosł przeciw niemu do tutejszego Sądu pozew do prawa, 24 czerwca 1897 l. 11308 pto 45 zł. i że w tej sprawie wyznaczonym został termin na 18 października 1897 o godzinie 8 rano, wzywa się zatem Abrahama Leibę Sternberga, by na terminie tym bądź osobi-

ście się zgłosił, bądź kuratorowi jego adwok. dr. Hulesowi w Kołomyi dał potrzebną informację, gdyż inaczey skutki tego zaniechania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy miej. del.

Kołomyja, dnia 2 sierpnia 1897.

L. 415

(8320 1—3)

C. k. Izba notaryalna w Tarnowie wzywa wszystkich interesowanych, aby swe pretensye, jakieby sobie z § 25 ord. not. do zaspokojenia z kaucyi Władysława Szczepańskiego byłego zastępcy c. k. notaryusza Władysława Trzcickiego z Dąbrowy rościli, w przeciągu sześciu miesięcy od trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej licząc, do tut. c. k. Izby notaryalnej zgłosili, gdyż inaczey po upływie tego terminu kaucya ta jako wolna od wszelkiej odpowiedzialności dewinkulowana i zezwolenie na wydanie tejże jej właścicielowi wydanem zostanie.

Z c. k. Izby notaryalnej.

W Tarnowie, d. 11 października 1897.

L. 3726

(8286)

Jego Ekszellenca c. k. Prezydent Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował na 4. w dniu 1 grudnia 1897 o godzinie 10 rano rozpocząć się mającą kadencję sądu przysięgłych w Tarnowie przewodniczącym trybunału sądu przysięgłych radę dworu jako prezidenta sądu obwodowego Stanisława Dolinskiego, zaś zastępcami przewodniczącego radców sądu krajowego Józefa Koneckiego, dr. Władysława Daisenberga, Zdzisława Katyńskiego i Józefa Dobrowolskiego.

Tarnów, 13 października 1897.

L. 12871

(8287 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako senat handlowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszym z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Kulczyńskiego, że na skargę Sary Szechter de praes 5-go sierpnia 1897 l. 12871 wydany został przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 50 zł. w. a. zpn. z dnia 7 sierpnia 1897 l. 12871, że równocześnie ustanowiony został do jego zastępowania kurator w osobie p. adw. dr. Zarzyckiego ze substytucją p. adw. dr. Piątkiewicza w Tarnopolu, upomina się przeto pozwanego niniejszym edyktem, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe kroki obronne podał lub innego zastępcę wybrał i o tem tutejszemu sądowi doniósł i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe stąd złe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Tarnopol dnia 7 sierpnia 1897.

L. 9234

(8304 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie, uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Machowskiego, iż przeciw niemu wniosło Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie pozew o zapłatę kwoty 50 zł., na który wyznaczono termin na dzień 29 października 1897 i że dlań kuratorem c. k. notaryusza Orłowicza w Rymanowie ustanowiono.

Rymanów, 1 października 1897.

L. 5760

(8298 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jędrzeja Garczka „Słaś“, iż przeciwko niemu wniosł Izrael Knutz pozew o zapłatę kwoty 19 zł. 35 ct. w. a. z pn., wskutek czego mu kuratorem Jana Szafarskiego „Szczyrka“ ustanowiono i termin do drobiazgowej rozprawy na dzień 29 października 1897 wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Czarny Dunajec, dnia 4 października 1897

L. 1949

(8256 1—3)

Jego Ekszellenca Prezydent c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował na IV zwyczajną z dniem 1 grudnia 1897 rozpocząć się mającą kadencję Sądu przysięgłych przy c. k. Sądzie obwodowym w Jasle, przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych c. k. Prezydenta Sądu obwodowego Adolfa Podwina, zaś zastępcami przewodniczącego Radców Sądu krajowego Maurycyego Gilewskiego, Leona Ramulca, Mateusza Wójcickiego i Józefa Kozubskiego.

Przydyum c. k. Sądu obwodowego

Jasło, dnia 12 października 1897.

L. 1368

(7975 1—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Floryana Henryka dwojga imion Singera, że na prośbę fundacyi Stanisława hr. Skarbka polecono równocześnie uchwałą l. 1368 tutejszemu c. k. Urzędowi hipotecznemu, by na karcie A. II dobr tabularnych Stulsko objętych wykazem hipotecznym l. 211 ksiąg hipotecznych tutejszego Sądu zanotował, że fundacya Stanisława hr. Skarbka wniosła pod dniem 25 stycznia 1897 l. 1368 prośbę o wydzielenie z dóbr tym wykazem objętych części parceli gr. l. 25541 w skład tychże dóbr wchodzącej a oznaczonej liczbą parceli 25541 i tudzież że zarazem doręczono tę prośbę po myśli

przepisu §§. 3 i 4 tej ustawy stronom interesowanym a mianowicie egzemplarz tejże z allegatami D. E w odpisach parochiom rz. kat. w Rozwadowie, Weryniu, Drohowsku, Demni, Stulsku, Woli i Mikołajowie, oraz parochiom gr. kat. w Uściu, Hawie, Mikołajowie, Rozwadowie, Demni, Stulsku, Madziatyczach i w Drohowsku, do rąk c. k. Prokuratorji Skarba we Lwowie, zaś napisy gminie Demni, gminie Weryn, i Floryanowi Henrykowi z imion Singera z życia i miejsca pobytu nieznanemu do rąk dla tegoż ostatniego ustanowionego kuratora dr. Juliana Brylińskiego, adwokata w Samborze.

Wzywa się zatem Floryana Henryka dwojga imion Singera, by do dni 45 swoje sprzeciwienie przeciw zamierzonemu wydzieleniu tejże parceli tem pewniej wniósł, ile że inaczey uważanym będzie, iż na wydzielenie to się zgadza lub aby kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, albo innego pełnomocnika sobie ustanowił i Sądowi oznajmił, inaczey złe skutki z zaniechania tego sam siebie przypisać będzie musiał

Sambor, 1 maja 1897.

L. 11154

(8026)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako handlowy ogłasza, że na podstawie doniesień odnośnych c. k. Starostw o zgaśnięciu firm w tut. rejestrach handlowych zapisanych, bądź to skutkiem śmierci, firmantów, bądź też z powodu zwinięcia przedsiębiorstw następujące firmy jako już nieistniejące z rejestrów handlowych wykreślił

1. Abraham Czoban w Husiatynie. 2. Franz Styler w Husiatynie. 3. Feile Pohoryles w Husiatynie. 4. Jozef Liebmann i Nathan Goldenberg w Husiatynie. 5. Leon Daffer w Husiatynie. 6. Schmal Grünfeld w Siekierzyniech, Kalman Grünfeld w Siekierzyniech. 8. Izaak Gold w Janowie. 9. Jan Kostecki i Paweł Masurak w Łoszałowie. 10. Jakób Keller w Zbarażu. 11. N. i S. Wiessglass w Mszaniecu. 12. Salomon Chartiner w Kłodziejówce. 13. Adolf Rieterman w Podwoleczyskach. 14. Mojżesz Nagler w Nowem siole. 15. Jakób Keller w Zbarażu. 16. Jakób Kris w Podwoleczyskach. 17. Juliusz Mayersohn w Podwoleczyskach. 18. Mojżesz Allerhand w Podwoleczyskach. 19. August Morawetz w Tarnopolu. 20. Juliusz Schrupff w Husiatynie. 21. Chaskel Arak w Grzymałowie. 22. Samsen Badian w Grzymałowie. 23. Henryk Sanoeki w Zaleszczykach. 24. Stanisław Rozwałowski w Kurówcach. 25. Leon Koffler i spółka w Zazulincach. 26. Aleksan-

der Atlas w Tarnopolu. 27. Wol Safr w Tarnopolu. 28. Hersch Greif w Tarnopolu. 29. Rubin Gold w Tarnopolu. 30. Abraham Kitzner w Tarnopolu. 31. Jakób Menkes w Tarnopolu. 32. Karol Samolewicz w Tarnopolu. 33. Dawid Fiuł w Tarnopolu. 34. S. Goldstein w Podwoleczyskach. 35. Stanisław Kopeczyński w Bogdanówce. 36. Józef Wartanowicz w Zagrobli 37. Herman Recheles w Tarnopolu. 38. Mojżesz Regel w Tarnopolu. 39. A. Morawetz w Tarnopolu. 40. Ignacy Kopeczyński w Ithowicy. 41. Izaak Safr w Tarnopolu. 42. Ozyasz Freyer w Tarnopolu. 43. M. Zellermeier w Tarnopolu. 44. Abraham Brenholz w Tarnopolu. 45. Izaak Philip w Tarnopolu. 46. Eisig Bomsse w Mikulińcach. 47. A. Mercier et Bracia Orban w Mikulińcach. 48. Estera Gittla Grossman w Mikulińcach. 49. Salomon Zeiler w Łuce wielkiej. 50. Anselm Schöffel w Mikulińcach. 51. Markus Rosenbaum i Spółka w Iwanówce. 52. Teodor Wilhelm Falkenberg w Potupanówce. 53. Leopold Fedorowicz w Kokoszyńcach. 54. Aleksander Kozłowski w Orzechowcu. 55. Ernest Dawidów w Podwoleczyskach. 56. Mojżesz Margulies w Zbarażu. 57. Dawid Parnass w Janowie. 58. Jakób Willner w Zbarażu. 59. Berl Schiffman w Jezierzanych. 60. Benzion Weissstein w Szyszkwacach. 61. Chana Lande w Skale. 62. Jakób Aschkanazy w Skale. 63. Leib Drimmer w Skale. 64. Abraham Chaim Weingast w Skale. 65. Pesia Drimmer i Spółka w Skale. 66. Alter Herasher w Podwoleczyskach. 67. Icie Fassler w Uściu biskupiem. 68. Icie Menezer w Mielnicy. 69. Salomon Schutzman w Krzywem. 70. Mendel Busk w Ułazkowcach. 71. Samuel Bieder w Korowcach. 72. Grzegorz Jawetz w Koszyłowcach. 73. Chaim Isser Hallman w Wygnance. 74. Herschel Parnass w Janowie.

Tarnopol dnia 10 lipca 1897.

L. 6634

(8027 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Adolfa Kornberga z Toporowa z miejsca pobytu niewiadomego z przyczyny wniesionego przeciw niemu przez Towarzystwo zaliczkowe w Złoczowie stowarzyszenia z nieograniczoną poręką pozwu o zapłacenie sumy wekslowej 213 zł. w. a. za kuratora dla niego adwokata dr. Heynego ze zastępstwem adw. dr. Wittlna ustanowionym został, że przeto jego rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebując informację udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem Sądowi donieść.

Złoczów, 25 września.

Doniesienia prywatne.

POMPY wszelkiego rodzaju do celów domowych i publicznych, do gospodarstwa, dla budowli i przemysłu. — **Pompy inoksydowane** nie rdzewieją. Rury w różnych objętościach.

Katalogi gratis i franko. 545

Towarzystwo komandytowe dla fabrykacji pomp i maszyn.
W. GARVENS, Wiedeń, I. Wallfischgasse 14.
I. Schwarzenbergstrasse 6.

Krople żołądkowe

aptekarza K. Bradyego

1323

(przedtem Mariacelskie żołądkowe krople)

sprzedzone w aptece „Zum Könige von Ungarn“

Karola Bradyego w Wiedniu I., Fleischmarkt 1

przedtem aptekarza „Zum Schutzengel“ w Kromleryżu.

Stary i znany środek leczniczy, działający znakomicie i wzmacniający na żołądek przy przeszkodach.

Krople żołądkowe apt. K. Bradyego

(przedtem Mariacelskie krople żołądkowe)

są w czerwone pudełka opakowane i obrazem Matki Boskiej Mariacelskiej (jako marka ochronna) zapatrzone. Pod marką ochronną musi się znajdować podpis *K. Bradyego*

Cena flaszki 40 ct. podwójnej flaszki 70 centów.

Muszę zwrócić uwagę powtórnie, że moje krople żołądkowe częstokroć fałszowane bywają. Należy zwrócić uwagę przy zakupieniu na powyższą markę ochronną z podpisem **C. Brady** i wszystkie wyroby jako nieprawdziwe, zwrócić, które nie są powyższą marką i podpisem **C. Brady** zapatrzzone.

Schutzmarke

Prawdziwe krople żołądkowe są do nabycia: we Lwowie główny skład apt. dr. Piotr Mikolasek, Jakób Beiser, Stanisław Lachowicz, dr. T. Zarzycki, Krzyżanowski, Jakób Piepes, Zygmunt Rucker, K. Sklepiński, Tytus Łazowski, Wewiórski, Ant. Ehrbar — w Bełzie apt. Gross — w Bóbrce apt. Balbina Miedlika — w Borszczowie apt. E. Kocharski — w Brodach apt. H. Grünspan, — Bronisław Witosławski, M. Kulak, W. Landesberg, X. Maryanowski i Sp., W. Kosńskiego spak. — Ludwik Noss — w Dąbrowie apt. W. Hejbe — w Drohobyczu apt. Krzyżanowski, Tobiaszek — w Glinianach apt. A. Helm — w Gródku apt. J. Heschels — w Jeziernie apt. Czemyrski, Zahradnik — w Jeziernianach apt. A. Krafiński — w Kamionce strum apt. Karol Piepes, Karol Pilewski — w Kopyczyńcach apt. Kornel Lewicki — w Czortkowie apt. w Łopatynie apt. Ad. Durst — w Buczaczu apt. Mostaś wielki apt. J. Zieliński — w Niemirowie apt. Przedziński — w Olesku A. Kowler — w Pomorzanych apt. A. Aleksiewicz — w Potoku złotym apt. Br. Witkiewicz — w Przemyslanach apt. H. Engländer — w Radziechowie apt. Jaskiewicz — w Rozdole apt. Lud. Mierwinski — w Rzeszowie apt. Antoni Kropiński, W. Kulonowski — w Samborze apt. Aleksiewicz, Karol Kietawa — w Skale apt. Wojciech Rogalski — w Skolem apt. A. Lechowicz — w Strzyżu apt. Chalbazany, Komorowski, J. Maszewski — w Turce apt. Józ. Łobos — w Tłumaczu apt. Winc. Szankowski — w Turce apt. spakobierow M. Pateka, — w Tyśmienicy apt. H. Rubla — w Zbarażu apt. J. Kruh — w Zborowie apt. Rappaport — w Złoczowie apt. Petesch, Rappaport — w Zurawnie apt. J. L. Tomaszewski.

Drobne ogłoszenia

Salon z balkonem i 3 pokoje z przedpokojem, kuchnią i przynależnościami na pierwszym piętrze, ul. Kraszewskiego 23. 1340

Willa ślicznie urządzona z ogrodem we Lwowie na sprzedaż lub do zamiany na majątek ziemski. Bliższej wiadomości udziela kancelarya drów. A. i Z. Lisiewiczów, we Lwowie, ul. Kościuszki 16. Pośrednictwo wykluczone. 1241

Sita włosienne poczwórne po zł. 1.—, 1.30 i 1.60, maszyny do siekania mięsa po zł. 3 i 4 poleca

Piotr Chrzastowski
handel żelazny, we Lwowie, plac Kapitulny 1 (naprzeciw katedry).

Dobre i tanie.

Dominium Lubycza królewska, poczta w miejscu oferuje:

Hyacynty na grunt zł. 6 za sto
do pielęgnowania zł. 7 za sto
tulipany na grunt zł. 2 za sto
do pielęgnowania zł. 3 za sto

Kowanówko

Zakład leczniczy

chorób nerwowych i umysłowych.

W. Ks. Poznańskie, poczta i stacya kolejowa Oborniki. 281

Dr. Winkowski, Dr. Lewald,
Drova Karczewska.

Szatkownice do kapusty

(znakomite) o 2, 3, 4, 5 nożach,
sztuka zł. 2.—, 2.50, 3.50, 4.— poleca

Piotr Chrzastowski

handel żelazny we Lwowie, plac Kapitulny 1.1 (naprzeciw katedry). 13:5

Modne i ładne

Barchany w różnych deseniach kolorowe, także białe. **Chustki** ciepłe „Himalaja“ i włóczkowe. **Piótka**, szifony, bielizna stołowa w doborowych gatunkach. Wielki wybór najlepszych pończoch i skarpetek. **Wyroby wełniane**, bawełniane, trykotowe i bielizna dr. Jaegera, także kołdry i materace poleca najtaniej handel

Antoniego Gudienca

Lwów, plac Maryacki

(Hotel Europejski). 1215

Cenniki franko. Zamówienia uskuteniczone bezzwłocznie.

Celem polezenia tamy naduzyciom niektorzych restauratorow, mam zaszczyt podać do publicznej wiadomości, że

piwo okocimskie

sprzedaja na szklanki tylko następujące firmy:

Naftala Toepfer, ulica Trybunalska 1. 12,
Wład. Bukalski ul. Szeptyckich.
Józef Ehrlich, kawiarnia Teatralna,
Józef Flieg, ul. Jagiellońska 1. 22.
Wilhelm Hellman, ul. Kazimierzowska.
Dawid Kepler, ul. Pańska 1. 12, pod Sehlikiem.
Ostasz Garfunkel, pod Polakiem, ul. Wałowa.
Władysław Kozłowski, ulica Gródecka 1. 79,
Jakób Löwenheck, ul. Trybunalska.
Jan Ludw. J., ul. Krakowska 1. 7,
Nowożeniuk J., ul. Kopernika 4.
Szymon Post, ul. Krakowska.
Karol Przybylski, ulica Teatralna 1. 13.
Abraham Rothberg, ul. Kazimierzowska.
Anton Rudziński, restauracya kolejowa,
H. Salzberg, ulica Kołtająca róg Kazimierzowskiej.
S. Stoff, ulica Sobieskiego pod Słoniem.
S. B. Tinsler, Chorążczyzna.
Teofil Telechmann, Jagiellońska.
Jakób Sruł, Rynek 13.
Samuel Reich, Rynek.
Jan Ważny, ul. Czarnieckiego.
Leonard Życzynski róg ul. Mikołaja i Zyblikiewicza

Głównie zastępstwo i skład piwa bezkolegowego u p. **Ozysza Wixla i Syna**, ul. Bogusławskiego 1. 13, telefonu nr. 6.
Skład piwa faszkowego u p. **S. Wiesera**, Sykstuska 14, telefon 149.
Na przyszłość ogłaszać będę każdej niedzieli w pismach lwowskich nazwiska restauratorów, którzy piwo okocimskie sprzedają, a nadto zastrzegam sobie wystąpić w drodze sądowej przeciwko sprzedawcy obcego piwa pod marką okocimskiego.

Jan Götz,
browar w Okocimie.

Reumatyzm,
gościec, kurecze, suche bole
influenzę
koi i leczy w zupełności

Sapomenthol

najlepsze nacieranie uśmierzające,
wyrobu **Eugeniusza Matuli**, aptekarza w Radomyślu koło Tarnowa.

Cena 70 ct. za słoik.

Dostać można w aptekach: K. Wiszniewskiego w Krakowie, Dyonizego Matuli w Podgórzu, Piotra Mikolasoha, K. Krzyżanowskiego we Lwowie, tudzież wprost u Eugeniusza Matuli w Radomyślu koło Tarnowa. 426

Najtańszy skład towarów
optycznych i mechanicznych

B. KOPERNICKIEGO

we Lwowie, plac Halicki liczba 1

poleca po cenach
najtańszych oku-
lary, okwicy,
lornety, barome-
try, ciepłomierze
mikroskopy, lupy
kompasy, taśmy
miernicze, raiceagi i t. p. Urządzenie dzwońców
elektrycznych. Zamówienia z prowincyi załatwia
punktualnie odwrotną pocztą. Wszelkie naprawy
najtaniej i najrychlej. 1181

Magazyn Futer

pod „Tygrysem“

B. SZARKIEWICZA

we Lwowie, ul. Batoiego 1. 4.

(naprzeciw Sądu karnego)

poleca 1245

wszelkie gatunki futer a mianowicie:
futra do podróży, paletoty męskie i dam-
skie podług najnowszych fasonów, ro-
tundy, dolmaniki, katanki, kołnierze,
peleryny, zarekawki, czapki męskie i
damskie, kołpaki, skóry we wszystkich
gatunkach, wierzchy gotowe do futer
męskich i damskich. — Materje naj-
nowsze na wierzchy w największym
wyborze. — Wyszczególnione tu towary
znajdują się na składzie.

Ceny umiarkowane i stałe.

Alojzy Hübner

Lwów

poleca

do malowania, konserwowania
i impregnowania

dachów blaszanych i drewnianych, bu-
dynków gospodarczych, mostów, parka-
nów, sztachet, ogrodzeń, bram, drzwi,
okien, sprzętów domowych i gospodar-
czych, mebli ogrodowych, drzew budo-
wlanych, oszalowań w stajniach, scho-
dów, kół młyńskich, podłóg i t. p.

Farby olejne

najlepsze, fachowo sporządzone z najlepszych
materiałów o trwałości gwarantowanej we
wszystkich kolorach.

Farby lakierowe

szybko schnące dające za jednorazowym po-
ciągnięciem kolor i połysk.

Farby terowe

szczególnie dla swych taniosci chętnie
używane.

Ter

1146

bez farby czarnej i brązowej.

Olej terowy

brązowy nadzwyczaj tani dobrze impregnują-
cy i konserwujący.

Carbolineum prawdziwe

Avenariususa!

jedyny skład dla Galicyi. — Broszurki do
dyspozycji.

Exsicicator

wyśmienity środek przeciw grzybowi, zgnili-
źnie w budynkach i t. d.

Farby fasadowe

we wszystkich kolorach i o gwarantowanej
trwałości.

Broszurki, opisy użycia, karty wzorów i ko-
sztorysy na większe roboty najchętniej zostają
udzielane.

Przy znaczniejszej potrzebie powyż po-
danych konserwujących artykułów, jakoteż
materiałów budowlanych a mianowicie:

Cementu, Wapna hydraulicznego, gipsu,
ogniotrwałych cegieł, Papy na dachy,
Płyt izolacyjnych i t. p. proszę wprzód
ofertę zażądać, a uczynić możliwie zni-
żone ceny, jakoteż ulgę w spłacaniu za
poprzednim porozumieniem się.

Co do jakości to li tylko całkiem doborowy
towar bywa dostarczany.

Najnowszy Cennik opuścił druk i jest do
dyspozycji szan. Publiczności.

Alojzy Hübner

Lwów, Rynek 1. 38.

Zachwył i zdumienie wywołać muszą nowe tutki

z bibułki egipskiej **Niemojowskiego**.

Smak łagodny i przyjemny.

Zapalony papieros nie gaśnie. Na każdej tutce jest nazwisko S. W. NIEMO-

JOWSKI. — Wszędzie do nabycia.

Magazyn Futer
Braci Wrońskich

we Lwowie, ul. Teatralna 1. 5

(naprzeciw kościoła katedralnego)

1182
polecają po cenach najprzystępniejszych swój obficie zaopatrzony ma-
gazyn futer, tak gotowych, jako też skóry pojedyncze, oraz i materje
na pokrycia futer w wielkim wyborze.

Cenniki na żądanie franko.

Handel herbaty, kawy i wina

EDMUNDA RIEDLA

we Lwowie, plac Maryacki 1. 10

poleca

herbatę zbioru majowego

bezpośrednio z Chin sprowadzoną, ciemno naciągającą, z wybornym
smakiem i aromatyczną wonią.

1/2 kl. Congo czarna nr. 1	zł. 1.60	1/2 kl. Pecco kwiat. najprzd. nr. 8	zł. 6.—
Souchong czarna nr. 2	2.—	Gunpowder ziel. perf. nr. 9	3.—
zbiór majowy nr. 3	3.—	„ „ „ nr. 10	4.—
Kaysów „ „ nr. 4	4.—	Imperial ziel. perf. nr. 11	6.—
Melange de Londres nr. 5	4.—	Mandarin żółta krw. nr. 12	6.—
Pecco kszatowej nr. 6	3.—	Wysiewki z własn. herbat	1.30
kwiat. karawan nr. 7	4.—	z najlepsz herbat	1.60

Ceny herbaty oznaczone na pół kilo, w paczkach 1/2 i 1/4 kilo.

Opakowanie nie liczy się.

Zamówienia z prowincyi załatwia się odwrotną pocztą. 1306

WINOGRONA

feslawskie i tokajskie

w najszlachetniejszych gatunkach i najstaranniej opakowane poleca handel

ALBERTA SZKOWRONA

we Lwowie, plac Maryacki. 1204

Królewsko-węgierska

krajowa centralna

piwnica wzorowa

pod dozorem król. węg. ministerstwa rolnictwa

Budapeszt, merleg utcza 4

poleca

wina stołowe, deserowe, samorodner i tokajskie
jakości najlepszej, czystej i naturalnej

po tanich cenach.

Skład we Lwowie u

ST. MARKIEWICZA

Główny skład: Budapeszt, M. Radó, dyrektor. 1338

Skład i pracownia futer

SAMUELA WALDMANA

we Lwowie, Rynek 1. 16 (naprzeciw ratusza)

poleca po cenach najprzystępniejszych swój obficie zaopatrzony magazyn futer tak gotowe jakoteż
i skóry pojedyncze, oraz i materje na pokrycie futer w wielkim wyborze. Wszelkie ułatwienia w
spłatach wedle umowy. Przyjmuję do przerabiania stare futra wszelkiego rodzaju po cenach naj-
niższych, również takowe do przechowania przez lato.

Polecając się taskawym względem Szanownej P. T. Publiczności, ośmielam się zapewnić, że
usilnem mojem staraniem będzie sumienną i punktualną pracą zaufanie sobie pozyskać.
Z najgłębszym uszanowaniem
Samuel Waldman, Rynek 1. 16.
1240

HENRYK LADEN

Wiedeń Rathhausstrasse 13.

oryginalne angielskie

brzytwy

Polowa naturalnej wiekości Porgka za każdą sztukę.
z sławną marką: Szrzydło, Sheffield, z najlepszej stali dyamentowej.
Dobrze i wkleśto szlifowane, obciążone, do użytku gotowe. Cena za
sztukę wraz z etui zł. 1.50, porto 20 ct. Wysyłka za zaliczką. Przy od-
biorze trzech sztuk, wysyłka wolna od porta. 1255

Galicyjskie akcyjne Towarzystwo handlowe we Lwowie
ulica Jagiellońska 1. 3, drugie piętro,

poleca najlepszy

węgiel salonowy

z odstawą do domów w workach plombowanych po 50 kgr.
Dla fabryk, gorzelni, kopalni itd. wszelkie używane marki
w całych wagonach do wszystkich stacyj kolejowych. 1317